

Dhamma TIME

ธุดงค์ธรรมชัย

2-25 มกราคม 2555

- ♦ ขำวบุญต่างประเทศ
เปิดบ้านกัลยาณมิตร
เนื่องคารมสัปดาห์ประเทศเยอรมนี
- ♦ ขำวบุญในประเทศ
“ธุดงค์ธรรมชัย 6 จังหวัด”
- ♦ ธรรมะเพื่อประชาชน
“กรรมของการรังแกสัตว์”
- ♦ หลวงพ่อตอบปัญหา
“ชาวยลามีใบสัด
หมกความว้าวอย่างไร”
- ♦ ชุติงค์เส้นทางมหาปูชนียาจารย์
“สุตงคัธธรรมชัย 6 จังหวัด 365 กิโลเมตร”
- ♦ จดหมายจากพระธรรมทายาท
นานาชาติถึงคุณครูโมใหญ่
- ♦ ทินโลกทินธรรม
“พนักงานสำคัญที่สุด ลูกค้าเป็นอันดับสอง”

NO.5

www.dmc.tv

Tel.02-831-1774

เกาะติด
สถานการณ์
ข่าวบุญ

หนังสืออยู่ในบุญ
online
mp3 นานั่งสมาธิ

dmc-tv

ชมสด LIVE

อ่านธรรมะ
กฎแห่งกรรม

ฝันในฝันตัดช่วง
ทบทวนทุกวัน

ธรรมะเยาวชน
การ์ตูน

www.dmc.tv

ชมถ่ายทอดสดทุกวัน ชมรายการย้อนหลัง
สมาธิ นรท สวรรค์ กฎแห่งกรรม ศูนย์รวมสื่อธรรมะมากมาย
ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา

TOP OF WEEK

ข่าวบุญต่างประเทศ

“เปิดบ้านกัลยาณมิตรเมืองดาร์มสดัตต์ ประเทศเยอรมนี”.....๔

ข่าวบุญในประเทศ

“ธุดงค์ธรรมชัย 6 จังหวัด 365 กิโลเมตร”.....๖

ธรรมะเพื่อประชาชน

“กรรมของการรังแกสัตว์”.....๑๒

หลวงพ่อดาบสปัญหา

“ชายสามโบสถ์หมายความว่าอย่างไร”.....๑๖

ธุดงค์สถาปนาเส้นทางมหาปูชนียาจารย์

“ธุดงค์ธรรมชัย 6 จังหวัด 365 กิโลเมตร”.....๑๓

จดหมายจากพระธรรมทายาทนานาชาติถึงคุณครูไม่ใหญ่

“พระธุดงค์ ต้นแบบความดีของโลกและจักรวาล.....๒๖

ทันโลกทันธรรม

“พนักงานสำคัญที่สุด ลูกค้าเป็นอันดับสอง”.....๒๙

ข่าวบุญต่างประเทศ

เปิดบ้านกัลยาณมิตร เมืองดาร์มสตัดท์ประเทศเยอรมนี

เปิดบ้านกัลยาณมิตร

เมื่อวันเสาร์ที่ 19 พฤศจิกายน 2554 กัลยาณมิตร นลินภัสร์ ชีม่อน ได้นิมนต์พระอาจารย์จากวัดพระธรรมกายแพรงก์เฟิร์ต มาเป็นเนื่อนาบุญ ณ เมืองดาร์มสตัดท์ ประเทศเยอรมนี พิธีเริ่มด้วยการนั่งสมาธิ(Meditation)ปฏิบัติธรรมร่วมกัน จากนั้นเป็นพิธีถวายภัตตาหารเป็นสังฆทาน โดยมีกัลยาณมิตร นลินภัสร์ ชีม่อน และ กัลยาณมิตร จินดานุช ม้วนโคกสูง เป็นผู้แทนนำกล่าวคำถวาย จากนั้นเป็นพิธีตักบาตรข้าวสารอาหารแห้ง ต่อด้วยพิธีภาคบ่ายเริ่มด้วยการนั่งสมาธิปฏิบัติธรรมกลั่นใจใส ใส จากนั้นสาธุชนทุกท่านได้ร่วมกันถวายคิลานเภสัช โดยมีกัลยาณมิตร หอมไกล วิลเลนเวเบอร์ และกัลยาณมิตร วิภาชตาห์ เป็นผู้แทนนำกล่าวคำถวาย ต่อด้วยพิธีถวายผ้าป่าสามัคคีโดยมีกัลยาณมิตร สายใจ เคอท เป็นผู้แทนนำกล่าว หลังจากนั้นพระอาจารย์ได้มอบป้าย

บ้านกัลยาณมิตรให้แก่กัลยาณมิตร นลินภัสร์ ชีม่อน ต่อด้วยพระอาจารย์ได้แสดงธรรมเพื่อเป็นกำลังใจในการสร้างบารมี สุดท้ายทุกท่านได้ร่วมกันถ่ายภาพประวัติศาสตร์

ถวายภัตตาหารแด่คณะสงฆ์

พระอาจารย์ได้มอบป้ายบ้านกัลยาณมิตรให้แก่ กัลฯ นลินภัทร์ ชีมอน

นั่งสมาธิปฏิบัติธรรมร่วมกัน

สาธุชนร่วมใจถวายคิลานเภสัช

ข่าวบุญในประเทศ

ธุดงค์ธรรมชัย 6 จังหวัด - 365 กิโลเมตร

ต้อนรับปีพุทธศักราชใหม่ 2555

ปิดป่าผองภัย สร้างบุญใหญ่ให้แผ่นดิน

สมณานุญจะ ทัสสะนัง เอตัมมังคะละมุตตะมัง
การได้เห็นสมณะ เป็นมงคลอันสูงสุด

ธุดงค์ธรรมชัยสถาปนาเส้นทางมหาปูชนียาจารย์
เพื่อฟื้นฟูจิตใจ สร้างบุญใหญ่ให้แผ่นดิน

1. หลักการและเหตุผล

ด้วยชมรมพุทธศาสตร์สากล ในอุปถัมภ์ สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ ร่วมกับ กรมการศาสนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา กว่า 7,000 แห่ง หน่วยงานภาครัฐ เอกชน ทั่วประเทศ ได้จัดโครงการฟื้นฟูศีลธรรมโลก ครั้งที่ 6 เพื่อสร้างผู้นำเยาวชนต้นแบบด้านศีลธรรม (V-Star) ที่มีคุณธรรมพื้นฐาน 8 ประการ และเป็นพุทธศาสนิกชน ถวายเป็นพุทธบูชา โดยผ่านบทฝึก ในกิจวัตรประจำวันอย่างต่อเนื่องจนเป็นนิสัย ควบคู่ไปกับการทำกิจกรรมสร้างสรรค์สังคม และการเรียนรู้เรื่องพระรัตนตรัย โดยความร่วมมือของ

สถาบันหลักในสังคมไทย คือ บ้าน วัด และโรงเรียน เพื่อปลูกฝังลงสู่เยาวชนต้นแบบ ขยายผลสู่เพื่อน เยาวชน คนรอบข้าง สังคมไทย และสังคมโลกต่อไป

อนึ่ง ในช่วงที่ผ่านมาประเทศไทยได้ประสบปัญหาอุทกภัยขึ้นในหลายจังหวัด ส่งผลให้เศรษฐกิจและจิตใจของประชาชนได้รับความกระทบกระเทือน โดยเฉพาะในพื้นที่ 6 จังหวัด ได้แก่ ออยุธยา สุพรรณบุรี นครปฐม ปทุมธานี นนทบุรี และกรุงเทพมหานคร ดังนั้น คณะสงฆ์ทั้งแผ่นดิน ร่วมกับชมรมพุทธศาสตร์สากลฯ และองค์กรภาคี 24 องค์กร จึงได้ร่วมกันจัด กิจกรรมเดินธุดงค์ธรรมชัย ในระหว่างวันที่ 2-25 มกราคม พ.ศ.2555 ในพื้นที่ 6 จังหวัดดังกล่าว โดยพระสงฆ์ทั่วประเทศ จำนวน 1,127 รูป เพื่อให้นักเรียนและ

ประชาชนในพื้นที่ 6 จังหวัดดังกล่าวได้มาร่วมทำกิจกรรมต้อนรับพระพุทธรูป และปฏิบัติธรรม เพื่อปลุกกระแสศีลธรรม ขจัดปัดเป่าภัยพิบัติ อุปลารอคต่างๆ เสริมสร้างความเป็นสิริมงคล พื้นฟูขวัญและกำลังใจ รวมทั้งยังได้ปลุกฝังให้นักเรียน และประชาชนได้ทำกิจกรรมเพื่อสังคมที่ยกระดับความคิด และจิตใจให้สูงส่งด้วยศีลธรรม พื้นฟูวัฒนธรรมชาวพุทธให้กลับคืนสู่บ้าน วัด โรงเรียน อย่างยั่งยืน ฝึกให้มีความอ่อนน้อมถ่อมตนตามหลักธรรม “อปจายนมัย” ของพระพุทธเจ้า ทำให้สังคมไทยสงบสุข ยั่งยืนด้วยบารมีธรรมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

2. วัตถุประสงค์

1. สร้างผู้นำเยาวชนต้นแบบด้านศีลธรรมที่มีคุณธรรมพื้นฐาน และเป็นพุทธศาสนิกชนที่แท้จริง และพัฒนาสู่การเป็นกลุ่ม/เครือข่ายผู้นำเยาวชนต้นแบบด้านศีลธรรม ถวายเป็นพระราชากุศล และน้อมถวายเป็นพุทธบูชาแด่พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า

2. เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านศีลธรรมให้แก่เครือข่ายบ้าน วัด โรงเรียน ในทุกระดับของสังคมทั่วประเทศ

3. พื้นฟูวัฒนธรรมชาวพุทธที่ดิ่งมกลบคืนสู่สังคมไทย ให้สมกับที่นานาประเทศเลือกประเทศไทยเป็นศูนย์กลางพระพุทธศาสนาโลก

4. ปลุกกระแสศีลธรรม สร้างขวัญกำลังใจ และความเป็นสิริมงคลในกับประชาชนในพื้นที่ประสบภัยพิบัติธรรมชาติ

3. เป้าหมาย

ปริมาณ

- พระภิกษุเดินธุดงค์ 1,127 รูป
- นักเรียน ประชาชน ในพื้นที่เข้าร่วมกิจกรรมประมาณร้อยละ 40

คุณภาพ

- เกิดกลุ่มผู้นำเยาวชนต้นแบบด้านศีลธรรม มีผลงานด้านศีลธรรมร่วมกับชุมชน อย่างน้อย 2

กิจกรรม และเกิดวัดคู่พัฒนาศีลธรรมกับโรงเรียน อย่างน้อยโรงเรียนละ 1 วัด

4. ผู้รับผิดชอบโครงการ

1. คณะสงฆ์ทั้งแผ่นดิน
2. คณะกรรมการการศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม สถาผู้แทนราษฎร
3. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ
4. หน่วยงานทางการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เข้าร่วมโครงการ
5. โรงเรียน หรือสถาบันการศึกษา ที่เข้าร่วมโครงการ

6. ชมรมพุทธศาสตร์สากล ในอุปถัมภ์สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์

5. ระยะเวลาดำเนินการ

- เตรียมงาน วันที่ 10 ธันวาคม 2554 – 1 มกราคม พ.ศ.2555
- พระภิกษุเดินธุดงค์ธรรมชัย วันที่ 2 – 25 มกราคม พ.ศ.2555
- นักเรียน ประชาชน เข้าร่วมกิจกรรม วันที่ 2 – 25 มกราคม พ.ศ.2555

6. สถานที่

พื้นที่ประสบภัยพิบัติ 6 จังหวัด ได้แก่ อุทัยฯ สุพรรณบุรี นครปฐม ปทุมธานี นนทบุรี และกรุงเทพมหานคร

7. วิธีการดำเนินการ

1. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หน่วยงานทางการศึกษา โรงเรียน และสถาบันการศึกษา ประชาชนที่สนใจสมัครเข้าร่วมกิจกรรม

2. ประชาชนโรงเรียน/สถาบันการศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ ปฐมนิเทศ รับผิดชอบการเรียนรู้ คู่มือการทำกิจกรรมต้อนรับพระพุทธรูป

3. ร่วมกันทำกิจกรรมต้อนรับพระพุทธรูป ไพรยกليبดอกกุหลาบตามเส้นทางพระพุทธรูป และปฏิบัติธรรม

4. ขยายเครือข่ายด้านศีลธรรมในโรงเรียน วัด และชุมชน

8. ผู้อุปถัมภ์โครงการ

พระเทพญาณมหามุนี (หลวงพ่อดัมมชโย)
เจ้าอาวาสวัดพระธรรมกาย ประธานมูลนิธิ
ธรรมกาย

9. ผู้ร่วมสนับสนุนโครงการ

องค์กรภาคี 24 องค์กร

- 1.สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
- 2.สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
- 3.สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน
- 4.สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา
- 5.สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา
- 6.สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคม
และความมั่นคงของมนุษย์
- 7.สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม
- 8.สำนักงานส่งเสริมสวัสดิภาพและพิทักษ์เด็ก
เยาวชน ผู้ด้อยโอกาส คนพิการและผู้สูงอายุ
- 9.สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
10. สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรม
แห่งชาติ
- 11.กรมการศาสนา
- 12.กรมประชาสัมพันธ์
- 13.สภาวัฒนธรรมกรุงเทพมหานคร
- 14.ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดิน
เชิงคุณธรรม
- 15.มูลนิธิร่มเกล้าเยาวชน ในพระราชูปถัมภ์
สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราช
กุมาร
- 16.มูลนิธิธรรมกาย
- 17.สมาคมผู้นำสตรีพัฒนาชุมชนไทย
- 18.สมาคมเรือเยาวชนเอเชียอาคเนย์
แห่งประเทศไทย
- 19.สมาคมผู้บริโภคสื่อสีขาว
- 20.คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- 21.คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยอีสเทิร์น
เอเชีย
- 22.คุรุสภา

23. สมาคมสื่อสร้างสรรค์เพื่อเยาวชน

24. ชมรมพุทธศาสตร์สากล

10. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.เกิดเครือข่ายและผู้นำเยาวชนต้นแบบ
ด้านศีลธรรม ที่มีคุณธรรมพื้นฐานและเป็น
พุทธศาสนิกชนที่แท้จริง
- 2.เครือข่ายบ้าน วัด และโรงเรียน ในทุก
ระดับของสังคม เกิดความเข้มแข็งทางศีลธรรม
- 3.หน่วยงานทางการศึกษา สถานศึกษา
เกิดพลังในการขับเคลื่อนงานด้านศีลธรรมอย่างต่อ
เนื่องเป็นรูปธรรม
- 4.วัฒนธรรมชาวพุทธที่ดงามกลับคืนสู่สัง-
คมไทย ตลอดจนมาตรฐานศีลธรรมของเยาวชน
ไทย เยาวชนโลก และพลโลกถูกยกระดับให้สูงขึ้น
- 5.ประชาชนเกิดกระแสศีลธรรมขึ้นในใจ
เกิดความเป็นสิริมงคลต่อชีวิต มีกำลังใจในการทำ
สิ่งที่ดีงามต่อตนเอง และประเทศชาติ

ทุกย่างก้าวสงบ สง่างาม

การเดินธุดงค์ธรรมชัย คือ
การเดินตามรอยพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

การเดินธุดงค์ธรรมชัย คือ การเดินตามรอยพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เป็น Super Big Cleaning ทางใจอย่างแท้จริง เพราะกำจัดบาป อกุศล สิ่งสกปรก วิกากรรม วิกาการให้หมดสิ้นไป เพราะได้เดินบนเส้นทางพระผู้ปราบมาร ผู้มีส่วนในบุญนี้ทั้งหมด ทั้งพระ ทั้งโยม ทั้งเด็กดี V-Star ที่จะมาคอยต้อนรับคณะพระธุดงค์ด้วยการโปรยกลีบกุหลาบบูชาพระรัตนตรัย ล้วนได้บารมี 10 ทศทั้งสิ้น

การเดินธุดงค์ธรรมชัย ระหว่าง วันที่ 2-25 มกราคม พ.ศ.2555 มีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

1. เพื่อสถาปนาเส้นทางมหาปูชนียาจารย์

เส้นทางมหาปูชนียาจารย์ คือ เส้นทางของสถานที่สำคัญ 6 แห่ง ที่เกี่ยวเนื่องกับพระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ครูผู้ค้นพบวิชาธรรมกาย

พระผู้ปราบมาร ได้แก่

- 1.สถานที่เกิดรูปกายเนื้อ: อนุสรณ์สถานมหาวิหารพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี
- 2.สถานที่เกิดในเพศสมณะ: วัดสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี
- 3.สถานที่เกิดรูปกายธรรม (ธรรมกาย): วัดโบสถ์บน บางคูเวียง จังหวัดนนทบุรี
- 4.สถานที่เผยแผ่วิชาธรรมกาย (หลังบรรลุมรรคครั้งแรก) :วัดบางปลา อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
- 5.สถานที่ทำวิชาปราบมาร (จนกระทั่งละสังขาร): วัดปากน้ำภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
- 6.สถานที่สืบสานวิชาธรรมกาย (เผยแผ่พระพุทธศาสนา วิชาธรรมกาย ไปทั่วโลก): วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

เส้นทางมหาปูชนียาจารย์ ครั้งนี้ คือเส้น

ทางที่พระนักปฏิบัติธรรมวิชาธรรมกายใช้เป็นเส้นทาง เดินธุดงค์ธรรมชัยเพื่อแสวงบุญและตรีกาลารีกถึงคุณอนันต์ยิ่งของพระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ พระมวงคเณพมณี (สด จันทสโร) ที่ท่านได้ค้นพบวิชาธรรมกาย และการเดินธุดงค์ธรรมชัยในครั้งนี้ เพื่อแสวงหาสิ่งที่มีความสำคัญทางจริยธรรมต่อจิตใจ เพราะถือว่าได้เดินตามรอยของมหาปูชนียาจารย์

เป็นการเดินทางไปยังเส้นทางที่มีความสำคัญต่อความความศรัทธาของพระธุดงค์ธรรมชัยในครั้งนี้ และทุกๆเส้นทางและทุกๆย่างก้าวของพระธุดงค์ธรรมชัยทุกท่านจะเดินด้วยหัวใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยศรัทธาอันแรงกล้าต่อพระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ พระมวงคเณพมณี (สด จันทสโร) ถือได้ว่าการเดินธุดงค์ธรรมชัยเพื่อสถาปนาเส้นทางมหาปูชนียาจารย์ ในครั้งนี้ จะเป็นการเปิดประวัติศาสตร์หน้าใหม่ของพุทธศาสนา

2. ฟันฟูจิตใจ ผู้ประสบอุทกภัย

ทุกเหตุการณ์อุทกภัยต่างๆที่เกิดขึ้นในรอบหลายปีที่ผ่านมาล้วนแล้วแต่มีผลกระทบต่อจิตใจของประชาชนทั้งสิ้น ความเดือดร้อนครั้งนี้ทำให้ประชาชนมีความทุกข์อยู่ในใจ ธรรมะ นั้นสามารถที่จะเยียวยาจิตใจและเป็นที่พึ่งที่ดีที่สุดในยามนี้ เพราะฉะนั้นการเดินธุดงค์ธรรมชัยเพื่อสถาปนาเส้นทางมหาปูชนียาจารย์ ในครั้งนี้ ถือได้ว่าเป็นการเดินทางเพื่อไปปลอบจิตใจของประชาชน เพราะประชาชนสามารถออกมาต้อนรับพระธุดงค์ที่จะไปแสวงบุญในครั้ง

ซึ่งสี่จีวรของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า จะเข้าไปช่วยจิตใจของประชาชนให้ดีขึ้น และอีกทั้งประชาชนที่จะมาคอยต้อนรับคณะพระธุดงค์ด้วยการโปรยกลีบกุหลาบบูชาพระรัตนตรัย ล้วนได้บารมี 10 ทศทั้งสิ้นเพราะฉะนั้นแล้วการเดินธุดงค์ธรรมชัยเพื่อสถาปนาเส้นทางมหาปูชนียาจารย์ใน

ครั้งนี้ จึงมีความสำคัญยิ่งเพราะไม่เพียงแต่ให้พระภิกษุเดินเพื่อแสวงบุญแต่การเดินครั้งนี้ยังเพื่อที่จะเข้าไปลอบขโมยจิตใจของประชาชนให้เข้มแข็งขึ้นอีกด้วย

3. สืบสานอุดมคติของพระภิกษุ

หลังจากออกพรรษา ก็ถึงคราวที่พระภิกษุสงฆ์จะเที่ยวจาริกในที่ต่างๆ เพื่อหาสถานที่อันสัปปายะเพื่อเจริญสมณธรรม รวมทั้งเผยแผ่ธรรม ซึ่งเราจะได้ยินว่าออก “อุตฺตงค์” และมักจะนิยมเรียกพระสงฆ์ที่จาริกไปเช่นนี้ว่า “พระอุตฺตงค์” อุตฺตงค์ หมายถึงองค์คุณเครื่องกำจัดกิเลส , ชื่อข้อปฏิบัติประเภทวัตร ที่ผู้สมัครใจจะพึงสมาทานประพฤติได้ เป็นอุบายขัดเกลากิเลส ส่งเสริมความมักน้อยสันโดษเป็นต้น

เรามักจะเห็นพระอุตฺตงค์ เดินอุตฺตงค์จำนวนไม่มาก แต่เราก็จะมีปีติทุกครั้งที่ได้เห็น และการเดินอุตฺตงค์ธรรมชัยเพื่อสถาปนาเส้นทางมหาปูชนียาจารย์ในครั้งนี้จะสร้างความปีติเป็นอย่างยิ่งกับผู้พบเห็นประชาชนจะเห็นทิวแถวของพระอุตฺตงค์ธรรมชัยในครั้งนี้ยาวสง่างามเป็นอย่างยิ่งจะเป็นที่ตั้งแห่งความศรัทธาต่อผู้พบเห็น เพราะการจาริกอุตฺตงค์ธรรมชัยในครั้งนี้เพื่อสืบสานอุดมคติ

วัตรของพระภิกษุอีกด้วย เพราะสิ่งที่เราพบเห็นในปัจจุบันไม่ค่อยได้พบเห็นพระอุตฺตงค์สักเท่าไรวันนี้คือการปูทางสว่าง เป็นการปฐมเริ่มและนี่คือยุคบุกเบิกของการสืบสานอุดมคติวัตรของพระภิกษุ

4. สร้างความสามัคคีกลมเกลียว ในชุมชน ทั้งบ้าน วัด โรงเรียน

ในปัจจุบันยุคเทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทต่อชีวิตของประชาชน สิ่งที่เรามักพบเจอหรือเคยเห็นในยุคก่อนๆ ก็จะเลือนหายไปกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ แต่ความกลมเกลียวเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของคนไทยแล้วล้วนแล้วไม่จางหายไปกับเทคโนโลยีและการจาริกเดินอุตฺตงค์ธรรมชัย ของพระภิกษุผู้เปี่ยมล้นไปด้วย บุญ ในครั้งนี้ก็จะตอกย้ำซ้ำเติมความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของประชาชนให้แน่นยิ่งขึ้น

และการจาริกในครั้งนี้ยังผ่านไปทุกหมู่บ้าน ทุกชุมชนตลอดเส้นทางเดิน สี่จีวรของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า สีนี้อะปลุกฝังเยาวชนให้มีใจที่ศรัทธาในพระพุทธศาสนา เพราะการจาริกในครั้งนี้พระภิกษุท่านจะได้พัฒนาชุมชน พัฒนาวัด และจะสร้างความกลมเกลียวให้ชาวบ้านหันหน้าเข้าวัด และหันหน้าเข้าหาพระพุทธศาสนามากขึ้น

ดังนั้นเราจะเห็นได้ว่าการเดินอุตฺตงค์ธรรมชัยเพื่อสถาปนาเส้นทางมหาปูชนียาจารย์ในครั้งนี้เป็นได้ด้วยประโยชน์คุณอนันต์ มากเพียงไร การจาริกของพระภิกษุผู้เปี่ยมล้นไปด้วยความศรัทธาต่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทุกย่างก้าวที่ท่านจาริกไป จะสร้างความผาสุก ตลอดเส้นทางที่ท่านจาริกไป

เพราะฉะนั้นเรียนเชิญทุกท่านออกมาต้อนรับพระอุตฺตงค์ธรรมชัย เพื่อสถาปนาเส้นทางมหาปูชนียาจารย์ในครั้งนี้โดยการเตรียมกลีบกุหลาบมาโปรยให้ท่านตลอดระยะเส้นทางที่ท่านจาริก บุญกุศลครั้งนี้ถือเป็นทานบารมีอันยิ่งใหญ่ ท่านจะได้ร่วมสร้างบุญกับสงฆ์คณะใหญ่

กรรมของการรังแกสัตว์

ในการสร้างบารมีกันเป็นทีมใหญ่ ซึ่งมีเป้าหมายเพื่อให้ถึงที่สุดแห่งธรรมนั้น จำเป็นต้องอาศัยกำลังบุญบารมีมาก ๆ คือต้องมีบุญใหญ่และร่วมทำพร้อมกันไปเป็นทีม โดยไม่มีใครน้อยหน้า ไม่มีใครล้าหน้า แต่ว่าเป็นการสร้างบารมีกันไปอย่างพร้อมหน้า ต้องรู้จักสวມหัวใจของพระบรมโพธิสัตว์ มุ่งอุทิศตนให้กับงานสร้างบารมี ทำหน้าที่ของผู้นำบุญยอดกัลยาณมิตรอย่างเต็มที่ เพื่อขยายประทีปแห่งธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ไปสู่ดวงใจของมวลมนุษยชาติทั้งหลาย การฝึกฝนอบรมตนเองให้สมบูรณ์พร้อมในทุกด้าน และเป็นต้นแบบต้นบุญให้กับชาวโลก เป็นสิ่งสำคัญของการดำรงตนเป็นผู้นำบุญ โดยเฉพาะการฝึกฝนใจให้ใสสะอาด บริสุทธิ์ หยุตนิ่ง ให้เข้าถึงพระธรรมกาย เพื่อให้มีพระรัตนตรัยเป็นสรณะที่พึ่งที่แท้จริงของตัวเองให้ได้เสียก่อน

มีพระบาลีที่กล่าวเอาไว้ใน สุนะสูตร ว่า

“สตริ บุรุษ คฤหัสถ์หรือบรรพชิต ควรพิจารณาเนืองๆ ว่า เรามีกรรมเป็นของตน เป็นทายาทแห่งกรรม มีกรรมเป็นกำเนิด มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ มีกรรมเป็นที่พึ่ง ใครทำกรรมใดไว้ ดีหรือชั่วก็ตาม จักเป็นผู้รับผลของกรรมนั้น”

เรื่องของกฎแห่งกรรมเป็นกฎสากล ที่มีความเที่ยงธรรมที่สุด สิ่งใดก็ตามที่เราได้กระทำเอาไว้ ไม่ว่าจะเป็นกุศลหรืออกุศล ล้วนวันหนึ่งต้องส่งผลให้เราอย่างแน่นอน ความสุขหรือความทุกข์ที่เราได้รับในปัจจุบันชาตินี้ ล้วนเป็นผลมาจากกรรมที่เราเคยกระทำเอาไว้ในอดีตทั้งสิ้น ผู้ที่สามารถแสดงเรื่องนี้ให้กับเราได้ดีที่สุด มีเพียงพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระอรหันต์ และผู้มีรู้มีญาณเท่านั้น เพราะท่านเหล่านั้นสามารถระลึกชาติได้ มีอนาคตังสญาณ รู้กระทั่งอนาคตว่า กรรมที่เราประกอบเหตุเอาไว้ จะส่งผลเป็นอย่างไรต่อไป

ผลของการกระทำที่ถูกต้องแสดงออกทั้งทางกาย วาจา ใจนี้ ไม่สามารถที่จะพิสูจน์ได้ง่ายๆ เพราะเป็นเรื่องที่ละเอียดซับซ้อน เป็นสิ่งที่พัวพันกันมาข้ามภพข้ามชาติ จะพิสูจน์กันตามหลักวิทยาศาสตร์หรือเทคโนโลยีสมัยใหม่ก็ยังไม่สามารถเหมือนดังเช่นปัญหาที่สุกมาณพเคยทูลถามพระผู้มีพระภาคเจ้าว่า “ข้าแต่พระโคตมผู้เจริญ อะไรหนอแล เป็นเหตุเป็นปัจจัยให้พวกมนุษย์ปรากฏความเลวและความประณีตต่างกัน มนุษย์บางพวกปรากฏมีอายุสั้น มีอายุยืน มีโรคมาก มีโรคน้อย มีผิวพรรณทราม มีผิวพรรณงาม มีศักดิ์น้อย มีศักดิ์มาก มีโศคน้อย มีโศคมาก เกิดในสกุลต่ำ เกิดในสกุลสูง ไร้ปัญญา มีปัญญา ขอพระองค์ทรงชี้บอกข้าพระองค์ด้วยเถิด”

พระผู้มีพระภาคเจ้าตรัสว่า “ดูก่อนมาณพ สัตว์ทั้งหลายมีกรรมเป็นของตน เป็นทายาทแห่งกรรม มีกรรมเป็นกำเนิด มีกรรมเป็นเผ่าพันธุ์ มีกรรมเป็นที่พึ่งอาศัย กรรมเท่านั้นที่จำแนกสัตว์ให้

เลวและประณีต บุคคลบางคนในโลกนี้จะเป็นสตรีหรือบุรุษก็ตาม เป็นผู้มักทำชีวิตสัตว์ให้ตกลง เป็นคนเหี้ยมโหด ไม่เอ็นดูเกื้อกูลในหมู่สัตว์มีชีวิต เขาตายไปจะเข้าถึงอบาย ทุกคติ วินิบาต นรก เพราะกรรมที่เข้าไปแล้วนั้น หากตายไป แม้ไม่เข้าถึงอบาย ทุกคติ วินิบาต นรก ถ้ามาเป็นมนุษย์ เกิด ณ ที่ใดๆ ในภายหลังจะเป็นคนมีอายุสั้น ดูก่อนมาณพ ปฏิปทาที่เป็นไปเพื่อมีอายุสั้นนี้ คือ เป็นผู้มักทำชีวิตสัตว์ให้ตกลงไป"

* จากนั้นพระองค์ทรงยกตัวอย่าง สมัยที่ยังบำเพ็ญบารมีเป็นพระโพธิสัตว์ ได้เกิดเป็นลูกของพราหมณ์มหาศาลมีสมบัติมากมาย มีชื่อว่า ทีปายณะ ท่านมีเพื่อนรักอยู่คนหนึ่งชื่อ มณฑัพยะ ครั้นเมื่อโตขึ้นรู้สึกไม่เห็นสาระในการที่จะต้องอยู่ครองเรือน จึงชักชวนเพื่อนทำบุญให้ท่านเป็นการใหญ่ ได้ขณสมบัติที่มีอยู่ทั้งหมดมากองไว้หน้าบ้าน ประกาศให้มหาชนมาขนเอาไปโดยไม่มีใครความรู้สึก เสียหาย

เนื่องจากทั้งสองท่านเป็นที่เคารพรักของคนทั้งเมือง การตัดสินใจออกบวชของท่านทำให้มีผู้คนต่างร้องห่มร้องไห้เพราะไม่อยากให้ออกบวช เพราะรู้ว่าเป็นสิ่งที่ทำได้ยาก แต่เมื่อท่านตัดสินใจลงไปที่จะบำเพ็ญเนกขัมมบารมีแล้ว แม้จะมีใครมาห่วงเหนี่ยวอ้อนวอนจู้จี้เอาไว้ก็ไม่ใส่ใจ ไม่หวั่นโยอาลัยอาวรณ์ในสิ่งใดทั้งสิ้น ทั้งสองท่านออกไปสร้างอาศรม บวชอยู่ในป่าหิมพานต์ได้ ๕๐ ปี ก็ชักชวนกันออกจากป่า เพื่อจะมาเสพรสเค็มรสเปรี้ยวในเมืองบ้าง จึงเที่ยวไปตามชนบทจนถึงเมืองพาราณสี อาศัยยอิมุตติกสุสานเป็นที่พัก บำเพ็ญเพียรภาวนาอยู่หลายวัน ทีปายนดาบสเห็นว่าได้พำนักอยู่ที่ป่าช้าหลายวันแล้ว จึงออกเดินทางไปหมู่บ้านอื่น เพื่อแนะนำมหาชนให้รู้จักสังขมบุญเหลือเพียงมณฑัพยะดาบสเท่านั้นที่ยังอยู่ในสุสานนั้นตามลำพัง

อยู่มาวันหนึ่ง พวกโจรเข้าไปขโมยของภายในเมือง เมื่อเจ้าของบ้านและเจ้าหน้าที่ตื่นขึ้น รู้ว่ามีขโมยแอบเข้ามา ก็พากันรีบออกตามจับ โจร

วิ่งหนีเข้าไปในป่าช้าและทิ้งห่อทรัพย์ไว้ที่ประตูบรรณศาลาของพระดาบสส่วนหนึ่ง แล้วรีบหลบหนีไป พวกมนุษย์ที่ตามมาติดๆ เห็นห่อทรัพย์วางอยู่หน้าบรรณศาลาเข้า จึงตรงเข้าจับท่านดาบสที่กำลังทำภาวนาอยู่ภายในห้องนั้น ต่างช่วยกันรุมทุบตีท่าน แล้วจับส่งพระราชา

ฝ่ายพระราชาเองยังไม่ทรงพิจารณาให้ตีเสียก่อน ก็รีบสั่งให้ราชบุรุษเอาตัวท่านไปเสียบไว้ที่หลาว พวกราชบุรุษจึงนำตัวท่านไปเสียบไว้ที่หลาวไม้ตะเคียนในป่าช้านั้นแหละ ถึงแม้ว่าดาบสจะเป็นผู้มีฤทธิ์มีเดชมาก ไม่มีใครสามารถฆ่าท่านได้ หากท่านจะเหาะหนีไป ก็กลัวเจ้าหน้าที่จะเหาะรวมไปถึงนักบวชทั้งหมดว่าเป็นผู้ไม่มีศีล ต่อไปก็จะอยู่กันอย่างไม่มีความสุข ท่านจึงยอมให้เขาทรมานอยู่อย่างนั้น แต่ทว่าหลาวไม้ตะเคียนที่เอามาเสียบร่างกายของท่านนั้น จะเสียบจะแทงยังไถ่ไม่เข้า จึงได้เปลี่ยนเอาหลาวไม้สะเดามาเสียบบ้าง ก็ยังเสียบไม่เข้าอีก เอาหลาวเหล็กมาเสียบก็ไม่เข้าอีกเหมือนกัน

ท่านดาบสจึงใคร่ครวญดูบุญกรรมของตนเอง เมื่อระลึกชาติไปดูละครอะไรหนอทำให้ต้องได้รับโทษทัณฑ์ที่ไม่ได้ทำความผิดในครั้งนี้เลย ท่านจึงรู้เห็นในญาณว่า ในภพชาติก่อนได้เกิดเป็นลูกชายของช่างไม้ ติดตามไปถูกไม้กับบิดา และจับแมลงวันมาตัวหนึ่งแล้วเอาหนามไม้ทองหลางมาเสียบ บาปกรรมนั้นจึงตามมาทันแล้ว ท่านรู้ตัวว่าไม่อาจพ้นบาปกรรมนี้ได้ จึงบอกพวกราชบุรุษว่า "ถ้าท่านต้องการจะเอาหลาวเสียบเราจงใช้หลาวไม้ทองหลางเถิด" พวกราชบุรุษได้ทำตาม แล้วก็วางคนชู้มรักษาอยู่ เพื่อคอยดูผู้ที่แอบมาช่วยเหลือดาบส

แล้วในวันนั้นเอง ทีปายนดาบสก็ถึงเพื่อนที่ไม่ได้พบกันมาหลายวัน จึงเดินทางกลับเพื่อมาเยี่ยมท่านที่ป่าช้านั้น ในระหว่างทางเมื่อท่านทราบข่าว จึงรีบตรงเข้าไปในป่าช้า เห็นเพื่อนถูกทรมานอยู่อย่างแสนสาหัสเลือดท่วมตัว จึงบังเกิดความสงสัยไต่ถามว่า "เพื่อนเอ๋ย ท่านได้ทำ

ผิดอะไรหรือ ทำไมถึงโดนทรมานถึงเพียงนี้” เมื่อรู้ว่าเพื่อนไม่ได้ทำผิด จึงถามต่อไปว่า “ท่านอาจจะรักษาใจของตนเองไม่ให้มีความขุ่นมัวได้หรือไม่” มัณฑปยะดาบสตอบว่า “เพื่อนเอ๋ย เราไม่ได้มีใจขุ่นมัวหรือขัดเคืองเลย”

ที่ปายนดาบสฟังแล้วรู้สึกชื่นใจ บอกเพื่อนไปว่า “เมื่อเป็นเช่นนี้รุ่มเงาของผู้มีศีลเช่นท่านเป็นความสุขสำหรับเรา แล้วเข้าไปนั่งฟังหลวงวอยเป็นเพื่อน ขณะที่หยาดโลหิตที่ออกมาจากร่างกายของมัณฑปยะดาบส หยดลงถูกตัวของที่ปายนดาบส สรีระที่ผ่องใสดุจทองคำก็เปราะเปื้อนไปด้วยเลือด แต่ท่านไม่ได้รู้สึกกรังเกียจหรือขะเขย่งแต่อย่างใด ท่านนั่งฟังหลวงวอยตลอดคืนยังรุ่งโดยไม่ได้สะทกสะท้านว่า จะถูกจับไปฆ่าพร้อมกันกับเพื่อนของท่าน

วันรุ่งขึ้น พวกราชบุรุษได้กราบทูลเหตุการณ์นั้นให้พระราชาทรงทราบ แล้วพระองค์ทรงดำริว่า เราได้ตัดสินลงไปแล้วไม่พิจารณา จึงรีบเสด็จไปหาตรัสถามที่ปายนดาบสว่า “ดูก่อนบรรพชิต เหตุไรท่านจึงนั่งฟังหลวงวอย” ที่ปายนดาบสตอบว่า “มหาบพิตร อาตมภาพนั่งรักษาดาบสนี้อยู่ ก็มหาบพิตรทรงทราบแล้วหรือว่าดาบสนี้ทำผิดหรือไม่ได้ทำผิด จึงได้ลงอาญาอย่างนี้” เมื่อทราบว่ายังไม่ได้ทันพิจารณา จึงกล่าวสอนว่า “ธรรมดาคุณัสน์ ถ้าเป็นคนเกียจคร้านแล้วไม่ดี พระราชาควรพิจารณาแล้วจึงกระทำ จึงจะเป็นที่พึงของมหาชนได้”

เมื่อพระราชาทรงทราบว่า มัณฑปยะดาบสไม่มีความผิด จึงรับสั่งให้ถอนหลวงวอยออก แต่พวกราชบุรุษไม่สามารถจะถอนหลวงวอยออกได้ ฝ่ายดาบสทูลพระราชาว่า “มหาบพิตร อาตมภาพถึงความพินาศย่อยยับอย่างครั้งนี้ ก็ด้วยอำนาจกรรมที่ได้ทำไว้แต่ปางก่อน ไม่มีใครถอนหลวงวอยจากตัวอาตมภาพได้หรอก ถ้าพระองค์มีพระราชประสงค์จะพระราชทานชีวิตแก่อาตมภาพ ก็โปรดให้เอาเลื่อยมาตัดหลวงวอยนี้ให้เสมอนั่นเถิด”

พระราชารับสั่งให้กระทำตามนั้น ภายในร่างกายของดาบสจึงมีหลวงวอยติดอยู่ด้วยตลอดเวลา ที่เป็นเช่นนี้ก็เพราะกรรมที่เคยเอาหนามทองหลางไปเสียบไว้ที่ก้นของแมลงวันอยู่อย่างนั้น แต่ก็ยังไม่ถึงกับทำให้มันตาย จะตายต่อเมื่อหมดอายุขัยของมัน ฉะนั้น จึงทำให้ดาบสนี้ยังไม่ถึงกับตายลงในครั้งนี้ แต่ปลายหลวงวอยก็ยังคงฝังติดอยู่ในร่างกายของท่านเรื่อยมา พระราชาทรงทราบพระดาบส ขอให้ท่านทั้งสองโปรดงดโทษ แล้วนิมนต์ให้อยู่ในพระราชอุทยานเพื่อทำการรักษาแผล และให้ท่านบำเพ็ญสมณธรรมอย่างมีความสุขตลอดอายุขัย

เราจะเห็นว่า บาปกรรมแม้เพียงเล็กน้อย อย่าคิดว่าจะไม่ส่งผล เพราะว่าทุกอย่างที่เราทำเอาไว้ไม่ว่าดีหรือชั่วก็ตาม ได้ถูกบันทึกเอาไว้ในใจของเราเรียบร้อยแล้ว เพียงแต่รอวันให้ผลเท่านั้นเอง ในอดีตที่ผ่านมาเราไม่รู้ว่าได้ทำบาปอกุศลอะไรเอาไว้บ้าง ฉะนั้น จึงอย่าได้ประมาทปล่อยใจไปตามกระแสกิเลสที่รุกคืบเข้ามาในรูปแบบต่างๆ ควรให้ใจของเราดวงนี้มีแต่ภาพของกุศลกรรม เก็บเกี่ยวเอาแต่สิ่งที่ดีงามไว้ให้มากๆ ผลของบาปจะได้ไม่มาเป็นอุปสรรคขัดขวางการสร้างบารมีของเรา จะมีแต่บุญหนุนนำชีวิตให้ประสบความสำเร็จยิ่งๆ ขึ้นไป

พระธรรมเทศนาโดย:

พระราชภาวนาวิสุทธิ (ไชยบุญญ์ ธมฺมชโย)

* มก. เล่ม ๕๙ หน้า ๘๓๑

รายการยอดฮิต!

ทันโลกทันธรรม

* รายการทันโลกทันธรรม

แหล่งข้อมูลความรู้ สาระทั้งทางโลก และทางธรรม..เรามีคำตอบให้คุณ

* รายการข้อคิดรอบตัว

รายการธรรมะข้อคิดรอบตัว ทุกแง่มุมล้วนเสริมสร้าง ความรู้ เพิ่มเข้าใจ คลายข้อสงสัยด้วยหลักธรรม ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

หลวงพ่อบอกปัญหา?

โดย พระภาวนาวิริยคุณ (เผด็จ ทัตตชีโว)
เรียบเรียงจากรายการหลวงพ่อบอกปัญหา
ทาง DMC

- Q1: ชายสามโบสถ์หมายความว่าอย่างไร?
Q2: การมีหนี้สินติดค้างอยู่และยังไม่ได้ชำระ จะบวชได้หรือไม่?
Q3: ถ้าตั้งใจปฏิบัติธรรมอย่างเต็มที่แล้ว จะบวชหรือไม่มันต่างกันอย่างไร?

คำถาม: หลวงพ่อครับ ชายสามโบสถ์หมายความว่าอย่างไรครับ?

คำตอบ: จริงๆ แล้ว ในสมัยพุทธกาลชายสามโบสถ์ หมายถึงคนที่เปลี่ยนศาสนา 3 ครั้ง เช่น ตอนนี้เป็น พุทธ อีกพักหนึ่งกลายเป็นพราหมณ์อีกสักพักไป บวชเป็นชีปะขาว ชายสามโบสถ์ คือชายที่เปลี่ยน ศาสนา 3 หน แต่คนไทยเอามาเรียกคนที่บวชแล้ว สึก สึกแล้วบวชใหม่ บวชๆ สึกๆ ถึง 3 หน

การที่คนเราจะบวชถึง 3 หน สึก 3 หน นี้ว่า กันไม่ได้ เนื่องจากแต่ละคนมีความจำเป็นไม่ เหมือนกัน ในสมัยพุทธกาล มีพระภิกษุรูปหนึ่งบวช แล้วสึกถึง 7 หน จนในการบวชครั้งสุดท้ายได้บรรลु เป็นพระอรหันต์

ฉะนั้น คำๆ นี้ส่วนมากจะเป็นสำนวนเรียก คนที่ทำอะไรไม่จริง โหล่ เปลี่ยนไปเปลี่ยนมา ทำ อะไรแบบจับจดนะ

คำถาม: บุคคลที่ตกลงใจจะบวชแล้ว แต่ยังมีหนี้สิน คือติดค้างเงินเพื่อนแล้วยังไม่ได้ชำระ จะบวชได้หรือไม่?

คำตอบ: วันบวช พระอุปัชฌาย์จะถามเลย ถามกัน

ในโบสถ์เป็นภาษาบาลีแปลเป็นภาษาไทยว่า คุณมีหนี้ไหม? ถ้ามีหนี้พระอุปัชฌาย์ท่านจะบอกว่า ถ้าอย่างนั้นออกไปใช้หนี้ก่อน ไม่ให้บวช ขึ้นให้บวชเป็นพระแล้วจะเอาอะไรมาใช้คืนเขาละ ประเภทพอบวชปั๊บ ตำรวจมาเคาะประตูแจ้งข้อหา “หลวงพี่เช็คเด็งนะนี่”

หลวงพี่จะเอาอะไรมาใช้คืนเขา จะบอกว่า โยม...เอาจิวไปแทนหนี้ได้เมื่อไร หรือโยมเอาศาลานี้ไปก็แล้วกันนะ เอาไปได้อย่างไรละ ของวัดของสงฆ์ส่วนรวมจะเอาไปขายล้างหนี้ให้ใครไม่ได้ทั้งนั้น

ผู้ที่มีหนี้ พระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังไม่อนุญาตให้บวช แต่ถ้าเราอยากบวชจะทำอย่างไร ถ้าอยากบวชจริงๆ มีวิธีหนึ่งคือไปกราบเจ้าหนี้เขาเสียดีๆ แหม..คุณลุงคุณป้า คุณน้าคุณอา ผมมีศรัทธาอยากจะบวชนะ แต่ตอนนี้ก็ยังไม่มียินจะใช้หนี้คืนเลย คุณลุงคุณป้า คุณน้า คุณอา นึกว่าอนุโมทนากับการบวชของผมด้วยก็แล้วกัน ยกหนี้ให้ผมเถอะ

ถ้าเขายกให้ก็บวชได้ แต่ถ้าเขาไม่ยกให้ เขาริบเรียกตำรวจจับเลย หว่าเรากำลังจะบวชหนี้หนี้ ถ้าอย่างนั้นก็ช่วยไม่ได้นะ ไปดูแก้ไขเอา ทางที่ดีหาเงินไปใช้หนี้เขาเสียให้หมดก่อน แล้วค่อยมาบวช ใครที่มีโอกาสจะมาบวชพระ รีบๆ มาบวชเสีย นะ ก่อนที่จะไปทำงานทำการอะไร เพราะว่าพอ

ทำงานแล้ว โอกาสที่จะมีหนี้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลา ยิ่งงานใหญ่ หนี้ก็ยิ่งมากนะ

คำถาม: คนเราถ้าตั้งใจปฏิบัติธรรมอย่างเต็มที่แล้ว จะบวชหรือไม่ก็คงได้ผลไม่แตกต่างกัน ใช่หรือไม่ ครับ?

คำตอบ: ต่างกันแน่ๆ เพราะการตัดสินใจว่าจะบวชนี้ ไม่ใช่เรื่องง่าย ชีวิตพระชีวิตสามเณร เป็นชีวิตที่เรียกว่า บำเพ็ญเนกขัมมบารมี คือ ปลีกตัวออกจากครอบครัว เพราะเรื่องของครอบครัวนี้เป็นเรื่องยุ่ง

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ตรัสไว้ว่า “ชีวิตฆราวาสนั้นคับแคบเป็นทางมาแห่งธุลี คือกิเลสบรรพชาเป็นทางปลอดโปร่ง” มันยุ่งอย่างไรหรือ? แล้วทำไมจึงต้องปลีกตัว ขอให้ทุกคนมองอย่างนี้ ในแต่ละวันที่ชาวโลกเขาอยู่กัน เขามีเรื่องเยอะเยอะ บ้างก็ก่อกรรมดีและกรรมชั่วปนๆ เป่ๆ กันไป ทั้งวัน ถ้าจะอุปมาว่ากรรมที่ก่อไว้เปรียบเหมือนอย่างกับเส้นด้าย ถ้าทำกรรมดีก็เปรียบเหมือนด้ายที่เป็นเส้นตรงทั้งเรียบ ทั้งเหนียว ถ้าทำกรรมชั่วก็เปรียบเหมือนกับไปขมวดปมที่เส้นด้ายไว้ตรงโน้นตรงนี้ ด้ายเส้นนั้นก็ปมเป็นปมไปทั้งเส้น ไม่น่าใช้

ชาวโลกโดยทั่วไปมีใจขึ้นๆ ลงๆ ทั้งวัน

เดียวทำดี เดียวทำชั่ว ตื่นขึ้นมาแต่เช้าตรู่ ตั้งใจทำความดี ตั้งใจที่จะตักบาตรพระ ครั้นใส่บาตรแล้วใจก็ชุ่มชื่นเบิกบานแจ่มใส แต่พอสายลึกลงหน่อย ออกจากบ้านจะไปทำงาน ไปเจอรถติดเข้าก็ อารมณ์เสีย ด่ารถที่มันแซงซ้าย ด่ามอเตอร์ไซด์ที่มันขับปาดหน้า ที่มันเฉี่ยว กว่าจะไปถึงที่ทำงานก็ หน้าหงิกหน้างอทีเดียว

พอถึงที่ทำงานได้คุยเล่นกับเพื่อนๆ จนกระทั่งใกล้เพลใกล้เที่ยงอารมณ์ซุกดี คิดทำโครงการโน้นโครงการนี้ ที่มันดีๆ พอดตกบ่ายตกเย็น ไปกระทบเรื่องนั้นเรื่องนี้เข้าอีกแล้ว ก็ออกจ้ว ออกโซน ทะเลาะทุ่มเถียงกันไป ตกกลางวันหนึ่งๆ นี่กรรมที่เขาทำเอาไว้มีทั้งดีทั้งชั่ว เปรียบเหมือนเส้นด้ายเส้นยาวๆ ที่ผูกปมเอาไว้ตรงโน้นตรงนี้ เมื่อรวมเส้นด้ายแห่งกรรมที่เขาทำเอาไว้ละก็ สางกันไม่ไหว มันยุ่งไปหมด ไม่รู้จะจับต้นชนปลาย เริ่มแก้ที่ปมไหน บางปมแก้ไม่ออก และเพราะแก้ไม่ออกนี่แหละ ชีวิตของชาวโลกจึงทุกข์ร้อน รุนววย สับสนกันอย่างนี้

เจ้าชายสิทธัตถะทรงเห็นว่าชีวิตทางโลกยุ่งยากอย่างนี้ ขึ้นอยู่ครองเมืองคงแก้ปมชีวิตที่ยุ่งๆ ไม่ออกแน่ จึงไม่ยอมอยู่ในวังวนทรงขึ้นมาถึงฐานะเสด็จออกจากวังไปทีเดียว ออกผนวชแสวงทางพ้นทุกข์ จนกระทั่งตรัสรู้ แล้วจึงย้อนกลับมาโปรดชาวโลก สอนพระญาติของพระองค์ให้รู้จักถอนตัวออกจากวังวน ออกจากปมยุ่งๆ เหล่านั้น ด้วยการออกบวช มาอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดีกว่า ไม่ต้องไปก่อกรรมเลวร้ายใดๆ อีกแล้ว มีแต่เรื่องทำความดี ทั้งฝึกตัวเอง แล้วก็ฝึกผู้อื่นให้ทำดี ละความชั่วทั้งหลายตามไปอีกด้วย

ถ้าบวชเป็นสามเณรก็รักษาศีล 10 ข้อ บวชเป็นพระภิกษุก็รักษาศีล 227 ข้อ ความสะดวกนั้นก็มากขึ้นตามส่วน ทำให้ใจจดจ่ออยู่ที่ศูนย์กลางกายได้นานขึ้น สติก็ดีขึ้น บุญก็เลยได้มากขึ้น ใครอยากได้บุญมากๆ อยากไปนิพพานได้เร็วๆ ก็ตามหลวงพ่อบวชกันนะ

จุดธรรมชัย เส้นทางมหาปูชนียาจารย์

สถานที่สำคัญ 6 แห่งที่เกี่ยวข้อง กบพระเดชพระคุณหลวงปู่
วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)

เส้นทางมหาปูชนียาจารย์ คือ เส้นทางของสถานที่สำคัญ 6 แห่ง ที่เกี่ยวเนื่องกับพระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย พระผู้ปราบมาร และสถานที่สำคัญแต่ละแห่งบนเส้นทางมหาปูชนียาจารย์นี้ จะเป็นที่ประดิษฐานรูปหล่อทองคำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ซึ่งบรรดาศิษยานุศิษย์ ได้พร้อมใจกันหล่อรูปเหมือนของท่าน ด้วยทองคำบริสุทธิ์ เพื่อแสดงถึงความรัก ความเคารพ และความกตัญญูต่อพระคุณอันไม่มีประมาณของท่าน

เส้นทางมหาปูชนียาจารย์ มีสถานที่สำคัญดังต่อไปนี้

1.สถานที่เกิดรูปกายเนื้อ : อนุสรณ์สถาน มหาวิหารพระมงคลเทพมุนี

สถานที่เกิดรูปกายเนื้อของพระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) คือ แผ่นดินรูปทรงดอกบัว มีน้ำล้อมรอบ มีพื้นที่ประมาณ 20 ไร่ ตั้งอยู่ที่อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี คณะศิษยานุศิษย์ได้จัดสร้าง “มหาวิหารพระมงคลเทพมุนี” รูปทรงภูเขาทองแปดเหลี่ยม ภายในบันทึกประวัติการสร้างบารมีของท่านตั้งแต่ปฐมวัย มัชฌิมวัย ปัจฉิมวัย บริเวณกลางวิหารประดิษฐานรูปหล่อทองคำ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) เพื่อให้สาธุชนได้กราบไหว้ นำแบบอย่างคุณธรรมของท่านมาเป็นกำลังใจ และเป็นแบบแผนในการสร้างบารมีต่อไป

พระเดชพระคุณหลวงปู่ได้ถือกำเนิดขึ้นบนแผ่นดินกลางน้ำ รูปทรงดอกบัว ริมคลอง

สองพี่น้อง ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับวัดสองพี่น้อง ในท้องที่ตำบลสองพี่น้อง อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี ท่านได้เรียนหนังสือเป็นครั้งแรกเมื่ออายุ 9 ปี ที่วัดสองพี่น้อง ซึ่งนำชายของท่านได้บวชเป็นพระภิกษุอยู่ที่วัดแห่งนี้ ต่อมา พระนำชายของท่านได้ย้ายไปจำพรรษาที่วัดหัวโพธิ์ พระเดชพระคุณหลวงปู่จึงติดตามไปเรียนหนังสืออยู่ในสำนักของพระภิกษุ จากนั้น ท่านได้ย้ายจากวัดหัวโพธิ์ไปเรียนหนังสือที่สำนักของพระอาจารย์ทรัพย์เจ้าอาวาสวัดบางปลา

2.สถานที่เกิดในเพศสมณะ: วัดสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี

วัดสองพี่น้องเป็นวัดเก่าแก่ตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยา สันนิษฐานว่าสร้างในปี พ.ศ.2212 (ในรัชสมัยของสมเด็จพระนารายณ์มหาราช) ปัจจุบันเป็นวัดพัฒนาตัวอย่างในพื้นที่ ที่มาของชื่อ “สองพี่น้อง” เล่าสืบกันมาว่า มีช้างสองเชือก เข้าใจว่าเป็นพี่น้องกัน เดินมาจากพุ่มง่ หรือป่าต้น ในอำเภออู่ทอง ซึ่งเป็นที่อาศัยของช้างของพระมหากษัตริย์ ในหน้าแล้งมักจะมาหากินแถวนี้ ทางดินที่ช้างเดินย่ำเป็นที่ลุ่ม จนกลายเป็นคลอง จึงเรียกว่า “คลองสองพี่น้อง”

พระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) อุปสมบทเมื่อเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2449 ขณะมีอายุย่างเข้า 22 ปี ณ พัทธสีมาวัดสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี มีฉายาว่า “จนฺทสโร”

•พระอาจารย์ดี วัดประตูลำ อำเภอมือง จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นพระอุปัชฌาย์

• พระครูวินยานุโยค (เหนี่ยง อินฺทโชโต) วัดสองพี่น้อง อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นพระกรรมวาจาจารย์

• พระอาจารย์โหน่ง อินฺทสุวณฺโณ วัดสองพี่น้อง อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นพระอนุสาวนาจารย์

เมื่ออุปสมบทแล้ว พระเดชพระคุณหลวงปู่ได้จำพรรษาอยู่ที่วัดสองพี่น้อง เป็นเวลา 1 พรรษา หลังจากปวารณาพรรษาแล้ว ท่านได้ย้ายมาจำพรรษา ณ วัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร หรือ วัดโพธิ์ กรุงเทพมหานคร เพื่อศึกษาพระปริยัติธรรม

3. สถานที่เกิดรูปกายธรรม (ธรรมกาย) หรือสถานที่บรรลुธรรม: วัดโบสถ์บน บางคูเวียง

วัดโบสถ์บน บางคูเวียง ตั้งอยู่ริมคลองบางกอกน้อยฝั่งตะวันตก บริเวณหมู่ 4 ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี เป็นวัดเก่าแก่ สร้างมาตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลาย วัดแห่งนี้ยังคงอนุรักษ์โบราณสถานไว้ในสภาพที่สมบูรณ์

คงไว้ซึ่งภูมิปัญญาและศิลปอันงดงามล้ำค่าของบรรพบุรุษไทย ประวัติความเป็นมาของวัด และผู้สร้างวัด ไม่ปรากฏแน่ชัด แต่มีเรื่องเล่าในหนังสือวัดทั่วราชอาณาจักร เล่ม 2 (พิมพ์เมื่อ พ.ศ.2526) ความว่า “...พระมหากษัตริย์ในสมัยกรุงศรีอยุธยาเคยเสด็จมาประทับอยู่บริเวณที่ตั้งวัดแห่งนี้ ภายหลังทรงยกที่ดินให้สร้างเป็นวัด โดยโปรดเกล้าฯ ให้สร้างถาวรวัตถุที่เป็นศิลปกรรมแบบอยุธยา มีเอกลักษณ์ คือ พระอุโบสถเป็นรูปทรงเรือสำเภา อันหมายถึงการเดินทางสัญจรและการค้าในอดีต วัดโบสถ์บน บางคูเวียง สร้างขึ้นเมื่อประมาณปี พ.ศ.2300 ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อประมาณปี พ.ศ.2310”

ในพรรษาที่ 11 พระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ได้ไปจำพรรษา ณ วัดโบสถ์บน บางคูเวียง ในวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 10 พ.ศ.2460 ท่านตั้งใจที่จะกระทำ ความเพียรอย่างอุกฤษฏ์ตั้งแต่เช้าตรู่ เนื่องจากท่านดำริว่า “เราบวชมาจนจะครบ 12 พรรษาแล้ว วิชาของพระพุทธเจ้า เรายังไม่ได้บรรลุเลย ทั้งๆที่

1. แผ่นดินกลางน้ำ รูปทรงดอกบัว ริมคลองสองพี่น้อง
2. สถานที่เกิดในเพศสมณะของพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) วัดสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี

การศึกษาของเราที่ไม่เคยขาดเลยสักวัน ทั้งคันถธุระและวิปัสสนาธุระ อย่างกระนั้นเลย เราควรจะรีบกระทำความเพียรให้รู้เห็นของจริงในพระพุทธานุศาสนะเสียที” เมื่อกลับจากบิณฑบาตแล้ว ท่านก็บริหารจัดการภารกิจต่างๆ ให้เรียบร้อยเพื่อจะได้ไม่มีเรื่องกังวลใจ จากนั้นจึงได้เจริญภาวนาในพระอุโบสถ โดยตั้งใจว่าหากไม่ได้ยินเสียงกลองเพล จะไม่ยอมลุกจากที่ เมื่อตั้งใจแล้วก็หลับตาภาวนา “สัมมา อะระหัง” เรื่อยไป จนกระทั่งความปวดเมื่อยเริ่มทวีขึ้นเป็นลำดับ อาการกระสับกระส่ายเริ่มติดตามมา จิตก็ซัดส่ายกระวนกระวายจนเกือบจะหมดความอดทน แต่เมื่อได้ตั้งสัจจะไว้แล้ว ท่านจึงทนนิ่งต่อไป เมื่อไม่สนใจความปวดเมื่อยของสังขาร ในที่สุดใจก็ค่อยๆ สงบลงทีละน้อย แล้วรวมหยุดเป็นจุดเดียวกัน เห็นเป็นดวงใสบริสุทธิ์ขนาดเท่าฟองไข่แดงของไก่ ติดอยู่ที่ศูนย์กลางกาย ใจชุ่มชื้นเบิกบานอย่างบอกไม่ถูก

เย็นวันนั้น หลังจากได้ฟังพระปาฏิโมกข์พร้อมกับเพื่อนสหธรรมิกแล้ว พระเดชพระคุณหลวงปู่ได้รับทำภารกิจส่วนตัว สรงน้ำให้ร่างกายสดชื่นดีแล้ว จึงเข้าไปในพระอุโบสถแต่เพียงรูปเดียว เมื่อกราบพระประธานแล้วก็ได้ตั้งสัตยาธิษฐานว่า “ขอให้พระพุทธรูปองค์ทรงพระเมตตา โปรดประทานธรรมที่พระองค์ทรงตรัสรู้แล้วแก่ข้าพระพุทธเจ้า แม้จะเป็นเพียงส่วนน้อยนิดก็ยินดี ถ้าหากการบรรลุมรรคของข้าพระองค์ฯ จักเกิดโทษแก่พระศาสนาก็ขออย่าได้ทรงประทานเลย แต่ถ้าจะเป็นคุณแก่พระศาสนาแล้ว ขอได้โปรดประทานแก่ข้าพระองค์ฯ ด้วยเถิด ข้าพระพุทธเจ้า

1. สถานที่บรรลุนิพพาน
วัดโบสถ์บน บางคูเวียง
2. วัดโบสถ์บน อำเภอบาง
คูเวียง จังหวัดนนทบุรี

จะขอรับเป็นทนายพระศาสนาต่อไปจนตลอดชีวิต”
เมื่อได้ตั้งสัตยาธิษฐานแล้ว พระเดช
พระคุณหลวงปู่ก็เริ่มนั่งหลับตา ขณะนั้นมดที่อยู่
ในช่องแผ่นหินที่ท่านนั่ง กำลังไต่ขึ้นมารบกวน ท่าน
จึงหยิบขวดน้ำมันก๊าดขึ้นมา เพื่อจะทารอบบริเวณ
ที่ท่านนั่งเพื่อกันมด แต่แล้วก็คิดได้ว่า “ชีวิตของเรา
เราได้สละแล้วเพื่อบำเพ็ญเพียร แต่เหตุไฉนจึง
ยังกลัวมดอยู่อีก” จึงวางขวดน้ำมันก๊าดลงแล้ว
เจริญกัมมัฏฐานต่อไป จนถึงยามดึกจึงได้เริ่มเห็น
ดวงปฐมมรรค หรือดวงธรรมที่ทำให้เป็นกายมนุษย์

เมื่อได้รู้เห็นธรรมะแล้วท่านจึงได้เข้าใจว่า “พระ
ธรรมนี้เป็นของลึกซึ้งยิ่งนัก ยากที่มนุษย์จะเข้าถึง
การจะเข้าถึงได้นั้น จำ, เห็น, คิด, รู้ ต้องหยุดเป็นจุด
เดียวกัน เมื่อหยุดแล้วจึงดับ เมื่อดับแล้วจึงเกิด ถ้า
ไม่ดับก็ไม่เกิด นี่เป็นของจริง ของจริงต้องอยู่ตรงนี้
ถ้าไม่ถูกส่วนนี้เป็นไม่เห็นเด็ดขาด” เมื่อมองเรื่อย
ไปก็เห็นดวงใหม่ผุดขึ้นขึ้นมาแทนที่ดวงเก่า แต่ใส
สว่างมากยิ่งขึ้น จนในที่สุดก็เห็นกายต่างๆ ไปตาม
ลำดับจนกระทั่งถึง “ธรรมกาย”

1. สถานที่เผยแพร่วิชชาธรรมกาย
วัดบางปลา
2. วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ
กรุงเทพมหานคร

4. สถานที่เผยแพร่วิชชาธรรมกาย (ครั้งแรกหลังจากบรรลุนิพพาน) : วัดบางปลา

วัดบางปลา ตั้งอยู่ที่อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม เป็นวัดราษฎร์ สังกัดคณะสงฆ์มหานิกาย เป็นวัดเก่าแก่ ไม่สามารถค้นหาหลักฐานได้ว่าสร้างขึ้นในสมัยใด แต่จากสภาพความเก่าแก่ของวิหาร และจากคำบอกเล่าที่บอกสืบต่อกันมา พอจะสรุปความได้ว่า วัดแห่งนี้สร้างขึ้นก่อนสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ (ประมาณอายุของวัดจากวิหารเก่าแก่ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับศิลปะในสมัยอยุธยาตอน

ปลาย-ช่วงต้นรัตนโกสินทร์ และจากเอกสารบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับอายุของวัด คือ นิราศของสุนทรภู่ ซึ่งได้กล่าวไว้ในตอนที่ท่องเที่ยวผ่านมาทางปากคลองบางปลา) เนื่องจากพื้นที่ตั้งของวัดแห่งนี้อยู่ติดกับแม่น้ำนครชัยศรี และคลองบางปลา (ปากคลอง) ชาวบ้านจึงมักเรียกว่า “วัดบางปลา” จนติดปาก กลายเป็นชื่อของวัดมาจนถึงทุกวันนี้

เมื่อเข้าถึงพระธรรมกายแล้ว พระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) มุ่งมั่นในการเจริญภาวนา

เพื่อไปให้ถึงที่สุด เมื่อยังปฏิบัติก็ยิ่งลึกซึ้ง จนกระทั่ง
ออกพรรษาและรับกฐินแล้ว ท่านจึงได้ลาเจ้า
อาวาสวัดโบสถ์บน บางคูเวียง ไปพักที่วัดบางปลา
ซึ่งท่านเห็นในสมาธิ(Meditation)ว่า ณ วัดแห่งนี้จะ
มีผู้บรรลุลหรรณกายตามอย่างท่านได้ ท่านได้สอน
ภาวนาที่วัดบางปลา จนมีพระภิกษุสามเณรเจริญ
รอยตามท่านได้ 3 รูป และคฤหัสถ์ 4 คน

5. สถานที่ทำวิชาวปารามาร (จนกระทั่งละสังขาร) : วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เป็นพระอาราม
หลวงชั้นตรี ตั้งอยู่ ณ ที่ราบลุ่มบางกอก ซึ่งเป็นส่วน
หนึ่งของดินดอนสามเหลี่ยมปากแม่น้ำเจ้าพระยา
ริมคลองหลวงหรือคลองบางกอกใหญ่ ซึ่งเป็นลำ
แม่น้ำเจ้าพระยาเดิม ก่อนที่จะมีการขุดคลองลัด
หน้าวัดอรุณราชวราราม และกลายเป็นลำแม่น้ำ
เจ้าพระยาในปัจจุบัน เนื่องจากวัดปากน้ำ
ภาษีเจริญ ตั้งอยู่บริเวณปากคลองด้านที่แยกไป
จากคลองบางหลวง ชื่อของวัดจึงถูกเรียกขานตาม
ตำบลที่ตั้งว่า “วัดปากน้ำ” ซึ่งชื่อนี้มีปรากฏเรียกใช้
ในจดหมายเหตุโบราณหลายฉบับ แต่ได้พบชื่อ
ของวัดที่แปลกออกไปในแผนที่กรุงเทพฯ พ.ศ.
2453 และ พ.ศ.2474 ว่า “วัดสมุทธาราม” แต่ไม่
เป็นที่นิยมเรียกขานกัน คงเรียกว่า “วัดปากน้ำ” มา
โดยตลอด ในสมัยพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้า
เจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 4 ได้มีการขุดคลองภาษีเจริญที่
ข้างวัดด้านทิศตะวันตก วัดจึงมีลำน้ำหลักล้อมอยู่
ทั้ง 3 ด้าน ส่วนด้านทิศใต้เป็นคลองเล็กแสดง
อาณาเขตของวัดในสมัยนั้น

วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เป็นวัดโบราณ สร้าง
มาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาตอนกลาง (ระหว่าง
พ.ศ.2031-พ.ศ.2172) สถาปนาโดยพระราชาวงศใน
สมัยกรุงศรีอยุธยา แต่ไม่ปรากฏพระนามแน่ชัด
เป็นวัดประจำหัวเมืองธนบุรี ปรากฏในตำนานเรื่อง
วัตถุธสถานต่างๆ หลักฐานทางโบราณวัตถุและ
โบราณสถานภายในวัดมีอายุย้อนไปถึงสมัย
อยุธยาตอนกลาง (สถาปัตยกรรมและศิลปวัตถุที่
อยู่คู่วัดมา ตัวอย่างเช่น หอพระไตรปิฎก, ตู้พระ

ไตรปิฎกทรงบุษบก ล้วนเป็นฝีมือช่างหลวงในสมัย
สมเด็จพระนารายณ์มหาราช แม้พระอุโบสถก็ใช้วิธี
การก่อสร้างในสมัยนั้น)

เมื่อพระเดชพระคุณหลวงปู่ฯได้มารับ
ตำแหน่งเจ้าอาวาส ท่านได้กวัดขันพระภิกษุ-
สามเณร ให้ปฏิบัติตามพระธรรมวินัยอย่าง
เคร่งครัด มีการสอนสมถวิปัสสนากัมมัฏฐาน, ส่ง
เสริมการศึกษาพระปริยัติธรรม ด้วยการตั้งสำนัก
เรียน ทั้งนักธรรมและบาลี, สร้างโรงเรียนพระปริยัติ
ธรรมที่ทันสมัยที่สุดในสมัยนั้น ทำให้มีพระภิกษุ-
สามเณรและสาธุชนเข้ามาขอศึกษาและปฏิบัติ
ธรรมเป็นจำนวนมาก วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ จึง
เจริญขึ้นมาโดยลำดับ จนกลายเป็นศูนย์กลางการ
ปฏิบัติธรรม และเป็นศูนย์กลางการศึกษาบาลี

แม้ภารกิจด้านการบริหาร การปกครอง
และการพัฒนาวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ จะมีมากสัก
เพียงใดก็ตาม แต่พระเดชพระคุณหลวงปู่ฯก็ไม่เคย
ละทิ้งการปฏิบัติธรรม รวมถึงการเผยแผ่วิชา
ธรรมกาย เพราะท่านถือว่าเป็นภารกิจที่สำคัญ
อย่างยิ่ง ในขณะที่ท่านศึกษาค้นคว้าวิชา
ธรรมกายและสั่งสอนผู้อื่นให้บรรลุลหรรณกายไปด้วย
นั้น ท่านได้คัดเลือกผู้ที่มีผลการปฏิบัติดีเยี่ยม ทั้งที่
เป็นพระภิกษุ, สามเณร, แม่ชี, อุบาสก และ
อุบาสิกา จำนวนหนึ่ง เพื่อรวมกลุ่มศึกษาค้นคว้า
วิชาธรรมกายที่จะเลียดลึกซึ้งยิ่งขึ้นไป เรียกว่า
“การทำวิชาวปารามาร”

เพื่อให้การทำงานค้นคว้าวิชาธรรมกาย
เป็นไปอย่างต่อเนื่อง และอยู่ในสถานที่ที่เป็นสัด
เป็นส่วน เหมาะสมแก่การเจริญสมาธิภาวนา ในปี
พ.ศ.2474 ขณะที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ฯอายุได้
47 ปี ท่านได้สร้างอาคารเพื่อใช้ในการศึกษาค้นคว้าวิชาธรรมกายขึ้นภายในวัดปากน้ำ
ภาษีเจริญ ในสมัยนั้นเรียกว่า “โรงงานทำวิชา” ตั้ง
อยู่กึ่งกลางระหว่างพระอุโบสถกับวิหาร โถงหอไตร
เป็นเรือนไม้ 2 ชั้น ภายในระหว่างชั้นบนกับชั้นล่าง
มีท่อนต่อถึงกันสำหรับพระเดชพระคุณหลวงปู่ฯใช้
“ส่งวิชา” ลงมาทางท่อน ซึ่งผู้อยู่เวรก็จะได้ยินโดย

ทั่วกัน และจะเจริญวิชาตามคำสั่งนั้นๆ มีผู้อยู่เฝ้า
ทำวิชาจะละประมาณ 10 คน ตัวเรือนโรงงานทำ
วิชา มีขนาดไม่กว้างใหญ่นัก ชั้นล่างตั้งเตียงเป็น
2 แถว ชายและขวา ข้างละ 6 เตียง ตรงกลางเว้น
เป็นทางเดิน พอให้เดินได้สะดวก ชั้นล่างสำหรับ
ฝ่ายแม่ชี และอุบาสิกา ใช้นั่งเจริญวิชาและเป็นที่
พักอาศัยด้วย มีผู้อยู่เฝ้าที่ไม่พักในโรงงานทำ
วิชาบ้างแต่ก็เพียงไม่กี่คน ระหว่างชั้นบนกับชั้น
ล่างไม่มีบันไดเชื่อมต่อกัน และทางเข้าออกก็แยก
กันคนละทาง ชั้นบนมีทางเข้าต่างหาก ใช้เป็นที่
เจริญวิชาสำหรับพระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ และ
พระภิกษุ สามเณร ที่อยู่เฝ้าทำวิชา

ต่อมาภายหลัง ได้มีโรงงานทำวิชาเพิ่ม
ขึ้นอีกแห่งหนึ่ง เป็นห้องสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาดกว้าง
ยาวพอสมควร ตรงกลางมีฝากั้น แบ่งเป็น 2 ห้อง
แยกขาดจากกัน โดยมีประตูเข้าออกคนละทาง
ส่วนหน้าเป็นที่สำหรับแม่ชีและอุบาสิกา ส่วนหลัง
เป็นที่สำหรับพระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ พระภิกษุ
และสามเณร เวลา “สั่งวิชา” พระเดชพระคุณ
หลวงปู่ฯจะพูดผ่านฝากั้นห้องนี้ ทั้งสองฝ่ายจึง
เพียงแต่ได้ยินเสียงซึ่งกันและกันเท่านั้น

6. สถานที่สืบสานวิชาธรรมกาย (เผยแผ่พระพุทธ
ศาสนา วิชาธรรมกาย ไปทั่วโลก) : วัดพระ
ธรรมกาย

ในบรรดาศิษย์ของพระเดชพระคุณหลวงปู่
วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนก
ยูง ถือได้ว่าประสบความสำเร็จอย่างยอดเยี่ยมใน
การศึกษาวิชาธรรมกาย ขั้นสูง ท่านเคยได้รับคำ
ชมจากพระเดชพระคุณหลวงปู่ฯว่า “ลูกจันทร์นี้...
หนึ่งไม่มีสอง” ภายหลังจากที่พระเดชพระคุณหลวง
ปู่ฯมรณภาพแล้ว คุณยายอาจารย์ได้เผยแผ่
วิชาธรรมกายสืบต่อมาตามคำสั่งของท่าน จน
กระทั่งมีนิสิตผู้ซึ่งรักการปฏิบัติธรรมอย่างทุ่มเท
ชีวิตจิตใจ มาฝากตัวเป็นศิษย์ของคุณยายอาจารย์
และมีผลการปฏิบัติธรรมที่ดีเยี่ยม ต่อมา นิสิตผู้นั้น
ได้อุปสมบทเป็นพระภิกษุ มีฉายาว่า “ธัมมชโย”

นับแต่นั้นมา พระเดชพระคุณหลวงพ่อดมชโยได้
อบรมสั่งสอนธรรมปฏิบัติแก่สาธุชนที่บำานธรรม
ประสิทธิ์ ในเขตวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ โดยมีผู้สนใจ
มาปฏิบัติธรรมกับท่านอย่างมากมาย

ในปี พ.ศ. 2513 พระเดชพระคุณพระเทพ
ญาณมหาราษฎร์ (หลวงพ่อดมชโย) คุณยาย
อาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง และหมู่
คณะ ได้ก่อตั้งวัดพระธรรมกายขึ้นที่ตำบลคลอง
สาม อำเภอกลองหลวง จังหวัดปทุมธานี เพื่อ
รองรับผู้มาปฏิบัติธรรมที่เพิ่มจำนวนขึ้นเรื่อยๆ และ
เพื่อรองรับงานเผยแผ่พระพุทธศาสนา วิชา
ธรรมกาย ไปทั่วโลก โดยมีปณิธานอันแน่วแน่ที่จะ
“สร้างวัดให้เป็นวัด สร้างพระให้เป็นพระแท้ และ
สร้างคนให้เป็นคนดี”

เพื่อเป็นการแสดงความรัก ความเคารพ
และความกตัญญูต่อพระคุณอันไม่มีประมาณของ
พระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ พระ
มงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) บรรดาศิษยานุศิษย์
โดยการนำของพระเดชพระคุณหลวงพ่อดมชโย
ได้พร้อมใจกันหล่อรูปเหมือนของพระเดชพระคุณ
หลวงปู่ฯ ด้วยทองคำบริสุทธิ์ ประดิษฐานในมหา
วิหารพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ซึ่งตั้งอยู่ใน
บริเวณพื้นที่ 2,000 ไร่ของวัดพระธรรมกาย และ
เปิดให้สาธุชนเข้าสักการะรูปหล่อทองคำ พระ
มงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ได้ในวันเสาร์และวัน
อาทิตย์

ตลอดระยะเวลากว่า 40 ปีที่ผ่านมา พระ
เดชพระคุณพระเทพญาณมหาราษฎร์ (หลวงพ่อดม
ชโย) ได้สอนการฝึกสมาธิแนววิชาธรรมกาย ตาม
ที่พระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ
พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ได้ค้นพบ จนผู้มี
เข้าถึงความสุขภายในจากการทำใจหยุดใจนิ่งเป็น
จำนวนมาก ตั้งแต่พระภิกษุ, สามเณร, อุบาสก,
อุบาสิกา ไปจนถึงสาธุชนทั้งหลายทั้งในประเทศ
และต่างประเทศ หลายท่านมีผลการปฏิบัติธรรมที่
ดีเยี่ยม มีโอกาสได้ศึกษาค้นคว้าวิชาธรรมกายที่
ละเอียดลึกซึ้งยิ่งๆ ขึ้นไป

สถานที่สืบสานวิชชาธรรมกาย เผยแผ่พระพุทธศาสนา วิชชาธรรมกาย ทั่วโลก

มหาวิทยาลัยพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) วัดพระธรรมกาย ปทุมธานี

พระเดชพระคุณพระเทพญาณมหามุนี (หลวงพ่อธัมมชโย) ได้อุทิศชีวิตสืบสานต่อมโนปณิธานของพระเดชพระคุณหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) และคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง

ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนา วิชชาธรรมกาย ทั่วโลก เพื่อให้สันติสุขที่แท้จริงบังเกิดขึ้นบนโลกใบนี้

จดหมายจากพระธรรมทายาทนานาชาติถึงคุณครูไม่ใหญ่

จดหมายจากพระธรรมทายาทนานาชาติถึงคุณครูไม่ใหญ่

เรียบเรียงจากรายการโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

กราบนมัสการหลวงพ่อดีเคารพอย่างสูงครับ

ผมชื่อ พระคลอสจีเซอร์ มาจากประเทศ สวิตเซอร์แลนด์ และตอนนี้ผมอายุครบ 50 ปีแล้ว ครับ

ผมมีบุตรที่ล้วนเติบโตแล้ว 3 คนและ เหตุผลหลักที่ทำให้ผมเดินทางมาประเทศไทยก็คือ บุตรชายของผมที่ชื่อ พระเช-เว-ริน มาบวชเป็นพระ ภิกษุอยู่ที่วัดพระธรรมกาย ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2554 และยังติดใจในผ้าเหลืองไม่ยอมลาสิกขา

ผมรู้สึกสนใจและอยากจะทำว่า บุตรชาย ของผมได้รับประสบการณ์ใดในการเป็นพระภิกษุ จึงทำให้ท่านมีความสุขที่จะอยู่เป็นพระอย่าง ยาวนานเพื่อจะทำให้เข้าใจประสบการณ์ดังกล่าว อย่างชัดเจน ผมจึงตัดสินใจเข้ามาบวชด้วย เพราะ การบวชเป็นหนทางตรงที่สุดที่จะทำให้เข้าใจความ เป็นพระภิกษุได้อย่างถ่องแท้ ผมอยากจะทำเรียนให้ ทราบไว้ ณ ที่นี้ว่า แนวคิดทางพระพุทธศาสนาช่าง สอดคล้องกับความคิดของผมเป็นอย่างมากเลย ครับ

หลังเสร็จสิ้นพิธีการบวชอันสวยงามใน กรุงเทพฯ ผมได้จำวัดอยู่ที่วัดพระธรรมกาย 4 วัน ก่อนจะไปที่วัดถ้ำเขาวงอีก 8 วัน แม้วก่อนบวชผม จะมีความรู้เกี่ยวกับพระพุทธศาสนาบ้างแต่เมื่อ ได้เข้ามาบวชจริงๆ แล้วผมก็ต้องยอมรับว่า ที่ผ่าน มานั้นผมแทบไม่รู้อะไรเลยกับการเป็นพระภิกษุใน พระพุทธศาสนา ผมเพิ่งจะเข้าใจเดี๋ยวนี้เองเมื่อมี คนพูดว่า “ชีวิตสมณะเป็นชีวิตที่เรียบง่าย แต่เป็น ได้ไม่ง่ายเลย” (Asimple but not l'm easy life) ปัจจุบันผมกำลังเรียนสวดมนต์ทำวัตรเช้า-เย็น ครับ การนั่งสมาธิ(Meditation)ทำให้ผมมีความสุข

พระคลอสจีเซอร์จากประเทศสวิตเซอร์แลนด์

พระเชเวริน จินวโร
พระลูกชายผู้ชกชวนให้คุณพ่อได้รู้จักชีวิตสมณะ

พิธีบรรพชาอุปสมบท ณ อุโบสถวัดราชโอรสารามราชวรวิหาร โดยมีพระเดชพระคุณพระธรรมกิตติวงศ์เป็นพระอุปัชฌาย์

ช่วงเวลาแห่งความสงบ ณ วัดถ้ำเขาวง

ออกเดินบิณฑบาต เป็นเนืองนิตย์

และ คิดที่จะเรียนรู้ให้มากขึ้นทุกครั้ง ที่ผมนั่งสมาธิ ผมจะนำใจวางไว้ที่ศูนย์กลางกาย ประสบการณ์ภายในของผมแต่ละรอบก็จะแตกต่างกันไป ผมมีความสุข สงบ รู้สึกเหมือนเวลาผ่านไปอย่างรวดเร็ว เพราะผมได้เห็นแสงสว่างภายในเป็นจำนวนมาก และผมรู้สึกดีมากกับคำแนะนำของพระอาจารย์ครับ

หลวงพ่อกับ ผมสามารถนำเอาสิ่งดีๆ หลายอย่างจากประสบการณ์ชีวิตที่เมืองไทยกลับ

ไปใช้ที่บ้าน บางที่เราอาจจะลดความรีบร้อนของผู้คนในยุโรปให้รู้จักผ่อนคลายลงบ้าง ถ้าหากประชาชนชาวไทยรับรู้และเข้าใจว่าความสุขที่แท้จริงนั้น อยู่ห่างเพียงแค่ 2 นิ้วมือเหนือระดับสะดือเท่านั้นเอง

ดังนั้น ผมจะเล่าและแบ่งปันประสบการณ์ภายในของผมไปให้ถึงหมู่ชนในประเทศสวิตเซอร์แลนด์ ถ้าหากพวกเขาสนใจ ผมจะแนะนำพวกเขาให้ไปที่ “ศูนย์สาขาของวัดพระธรรมกายในประเทศไทย

ภาพประวัติศาสตร์ โครงการอบรมธรรมทายาทนานาชาติ
รุ่นพิเศษเดือนธันวาคม พ.ศ.2554

สวิตเซอร์แลนด์” ศูนย์สาขาแห่งนี้มีส่วนสร้างความ
สัมพันธ์อันดีระหว่างสวิตเซอร์แลนด์กับ
ประเทศไทย และช่วยให้ชาวโลกเข้าถึงพระ
ธรรมกายครับ

ท้ายที่สุดนี้ ผมต้องกราบขอบพระคุณ

หลวงพ่และพระอาจารย์ทุกรูปที่ได้เมตตาแนะนำ
สั่งสอนผมมาตลอดผมจะนำการนั่งสมาธิเข้าเป็น
ส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวัน และจะช่วยเหลืองาน
ของหลวงพ่อย่างเต็มความสามารถครับ

กราบนมัสการด้วยความเคารพอย่างสูง
พระคณาสีเชอร์

ทันโลกทันธรรม

พนักงานสำคัญที่สุด

ลูกค้ายเป็นอันดับสอง

ที่ว่าเราจะต้องดูแลลูกค้าดุจดั่งพระเจ้าไม่ว่าลูกค้าจะทำอะไรต้องถูกต้องเสมอ แต่วันนี้คำกล่าวนี้เปลี่ยนไปแล้ว แต่จะเปลี่ยนไปอย่างไร มาดูกันเลย

ทฤษฎีที่ว่าลูกค้าต้องมาก่อนก็เป็นสิ่งที่เราได้รับได้ฟังมานานแต่ความจริงแล้ว ก็มีแนวคิดใหม่ขึ้นมาที่บอกว่า พนักงานจริงๆต้องมาก่อน แล้วก็ลูกค้าที่มาทีหลัง คือแนวคิดนี้จริงๆ แล้วก็ไม่ใช่เรื่องใหม่นัก แต่ว่ามีคนเอามาทำแล้วก็ประสบความสำเร็จเป็นเรื่องเป็นราวเอาอย่างจริงจังเลย เรียกว่าไม่ใช่ทฤษฎี แต่ได้ทำจนสำเร็จจริงๆ แล้วเรียบเรียงออกมาเป็นหนังสือ “Employees first, customers second” ผู้ที่นำแนวคิดที่ว่าพนักงานต้องมาก่อนลูกค้าเป็นอันดับที่สอง ก็คือ

เค้าเป็น CEO คนล่าสุดแล้วนำแนวคิดนี้มาใช้ แล้วในที่สุดก็ได้รับการยกย่องจากนิตยสารว่าเป็นแนวคิดด้านบริหารการจัดการที่ใหม่ที่สุดเรื่องก็มีอยู่ว่า ในปี 2505 เป็นช่วงที่บริษัท HCLT ซึ่งบริษัทด้าน IT ประสบปัญหาภาวะที่สูญเสียส่วนแบ่งทางการตลาดไป ถ้ามองด้านยอดขายยอดขายไม่ตก แต่ว่าคนอื่นเค้าแข่งหน้าไปแล้วจริงๆ แล้วยอดขายในปีนั้นเพิ่มขึ้น 30 % เมื่อเทียบกับปีก่อน ทำให้เรามองดูว่ามันจะเปลี่ยนแปลงอะไรได้บ้าง ในที่สุดเค้าก็เกิดความคิด เป็นไอเดียที่คิดมาได้ตอนนั้นในบริหารการจัดการแบบพีระมิดนั้น

เค้าก็กลับหัวเลย คือเอาพนักงานอยู่บนสุด เอา CEO อยู่ล่างสุด เป็นแนวคิดที่มองว่าพนักงานจะต้องได้รับการดูแลเอาใจใส่แล้วต้องมีเครื่องมือเครื่องมือ มีอุปกรณ์ให้พร้อมพอที่ให้เค้า

Vineet Nayar เป็น CEO คนล่าสุดของ HCL Technologies (HCLT) บริษัทที่ให้บริการด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (IT Service) ที่ใหญ่เป็น 1 ใน 5 ยักษ์ใหญ่ด้าน IT ของอินเดีย

บริหารการจัดการแบบพีระมิด

สตาร์บัคส์ "The customer comes second put your people first."

ทำงานได้ ในเมื่อพนักงานทำงานมีความสุข เขาก็จะไปดูแลลูกค้าอย่างดี แล้วก็ทุ่มเทกับการดูแล หรือว่าการทำงานอย่างดีที่สุด

ด้วยวิธีการนี้ทำให้ HCLT กลายเป็นบริษัทไอทีระดับโลกมีเครือข่าย 26 ประเทศ มีพนักงาน 70000 คน ทั่วโลกแล้วก็ในที่สุดก็เห็นถึงแนวคิดอันทันสมัย แล้วก็ใช้งานได้จริงก็เลยพิมพ์เป็นหนังสือขึ้นมาชื่อ “Employees first, customers second: Turning Conventional Upside Down” พนักงานมาก่อน ลูกค้าเอาไว้ทีหลัง ก็เรียกได้ว่าเป็นจุดเปลี่ยน เป็นการพลิกโครงสร้างทางการบริหารแบบกลับหัวกลับหางเลย วิธีการ เค้าใช้อย่างน้อย 2 วิธีการ

วิธีการแรกคือวิธีการกระจกเงา “Mirror Mirror” ก็คือกระบวนการที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้บริหารและพนักงานทุกคนได้รับรู้และยอมรับข้อมูลความจริง เกี่ยวกับผลประกอบการ และผลการปฏิบัติงานของบริษัท ทาง Nayar ก็พยายามจะให้ข้อมูลกับพนักงานทุกคนที่เป็นข้อมูลสำคัญในด้านการตัดสินใจของฝ่ายบริหาร เพื่อให้พนักงานเกิดความเข้าใจในภาพรวมขององค์กร ทิศทางขององค์กร จนผลประกอบการของบริษัทด้วย แล้วยังสร้างกลไกขึ้นมาอีกอันหนึ่งชื่อว่า “Trust through Transparency” ก็คือทำให้พนักงานรู้สึกไว้วางใจในตัวผู้บริหาร กลไกแห่งความโปร่งใสเพื่อสร้างความเชื่อมั่น ในภาวะที่องค์กรเจอภาวะวิกฤติแน่นอนว่าพนักงานบางคนต้องถูกออกจากรางานมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง มีการตั้งคนอื่นขึ้นมาทำงานใหม่ สิ่งต่างๆเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาพนักงานจะเกิดความลังเลสงสัย ขวัญเสีย มีข่าวลือมากมายในองค์กร ทำให้เกิดความไม่ไว้วางใจในผู้บริหาร แล้วก็เกิดความเคลือบแคลงสงสัย ว่าตัวเองจะได้รับความยุติธรรมเพียงพอหรือเปล่า เพราะฉะนั้นหลักการในการบริหารสร้างความเชื่อถือ สร้างความไว้วางใจผ่านระบบโปร่งใสของเค้าก็คือการสื่อสารกับพนักงานอย่างต่อเนื่อง และมีเป้าหมายชัดเจน มีประสิทธิภาพมากขึ้น เป็นการลด

เกตส์เองก็เคยบอกว่า “สินทรัพย์ของบริษัทเดินกลับบ้านทุกวัน เพราะฉะนั้น สินทรัพย์ที่มีค่าที่สุดคือตัวพนักงาน”

ความซับซ้อนใจ สงสัย ความไม่ไว้วางใจลงได้อย่างดีทีเดียว อย่างเช่น

สตาร์บัคส์ “The customer comes second put your people first.” หมายความว่าผู้บริโภคหรือลูกค้ามาเป็นอันดับ 2 ให้เอาคนของสตาร์บัคส์เป็นอันดับหนึ่งก่อน ดูแลพนักงานตัวเองก่อนที่จะดูแลลูกค้า เค้าผ่านกระบวนการดูแลอบรม ประชุมพนักงานทุกวัน ตลอดจน การให้ความรู้พนักงาน การที่ให้พนักงานมีหัวใจของการบริการต่างๆ คือสตาร์บัคส์ไม่ได้มองว่ามีธุรกิจกาแฟแต่มองว่าเป็นธุรกิจของมวลชน “Coffee business serving people, but people business serving coffee.”

อย่างบิล เกตส์เอง ก็เคยบอกว่า “สินทรัพย์ของบริษัทเดินกลับบ้านทุกวัน เพราะฉะนั้นสินทรัพย์ที่มีค่าที่สุดคือตัวพนักงาน” คือเค้าจะให้ความสำคัญกับจุดนี้บิล เกตส์ นี่จะให้สวัสดิการของพนักงานเรียกว่าใครได้เข้าไปทำงานตรงนั้นก็จ้ะรู้สึกทำให้ฉันทนการมีทุกอย่างพร้อมหมด ฟรีตลอด แล้วก็เสรีตลอดเลย ของว่าง สลัด คือเรียกว่าเป็นเชลล์เสรีเลย ทำบรรยากาศทุกอย่างคือพนักงานไม่ต้องกังวลเลย ทำงานอย่างเต็มที่แน่นอนว่าถ้าหากกระบวนการนี้ทำให้พนักงานมีความสุข ความสุขนั้นจะส่งต่อไปยังลูกค้า

ถ้าองค์กรของเราอยากจะเปลี่ยน ?? เราจะต้องทำ

อย่างไร

เพื่อให้พนักงานทำงานได้ดี ต้องมี 4 ปัจจัย คือ เราอยากให้อูกค้ามีความสุข ต้องให้อำนาจในการตัดสินใจแก่พนักงาน ซึ่งการจะทำอย่างนั้นได้นั้นต้องมีอย่างน้อย 4 ข้อ

เรื่องของทัศนคติ ต้องเข้าใจว่า **ลูกค้าอาจจะ “ไม่ถูกเสมอ” แต่ลูกค้า “สำคัญ”** เพราะฉะนั้นเวลาเราดูแลบุคคลสำคัญ เราจะมองข้ามความถูกผิด เพราะชีวิตเราอยู่ได้ด้วยความถูกต้องอย่างเดียวไม่ได้ เราต้องมองในเรื่องความสำคัญด้วย เมื่อเรามีทัศนคติข้อนี้ผ่าน ให้อำนาจการตัดสินใจไปแล้ว พนักงานจะรู้เลยว่า เรากำลังดูแลบุคคลสำคัญอยู่ เรื่องถูกผิดไม่ต่างกัน มองข้ามไปก่อน ต้องมีความรู้ ต้องมีการให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง ฝึกอบรมให้ความรู้ต่าง ทักษะการบริการตลอดจนมีความรู้ในการพัฒนาส่วนงานต่างๆ มีให้อย่างเพียงพอเลย ต้องได้รับการสนับสนุน การสนับสนุนทั้งเรื่องไม่เครื่องมือ บุคลากร บุคคล ช่างงาน ตลอดจนการสนับสนุนในเชิงขวัญและกำลังใจ ตลอดจนการที่จะเปิดโอกาสรับฟังสิ่งที่เค้านึก สิ่งที่เราวางแผน ต้องให้รางวัล ต้องมีการให้รางวัลอย่างเหมาะสม กำลังใจจากคนทำงานก็เกิดจาก บางทีรางวัลในที่นี้ไม่ได้ต้องการสิ่งของ แต่ต้องการตระหนักรู้ หรือต้องการให้องค์กรรู้สึกภาคภูมิใจในตัวเค้า เห็นความสำคัญของเค้า การที่เราให้ความสำคัญว่าเรื่องเงินไม่ใช่เรื่องใหญ่ หรือคนรุ่นใหม่ที่เขาเข้ามาทำงาน เราจะได้ใจเค้า

ซึ่งวอลท์ ดิสนีย์เองนี้ถือว่าเป็นองค์กรไม่กี่แห่งที่ทางฝ่ายพัฒนาบุคลากรสามารถหารายได้ ด้วย คือเค้ามีการจัดฝึกอบรมให้กับหน่วยงานต่างๆ เพราะฉะนั้นฝ่าย HR สร้างรายได้ให้ (We are not in Entertainment Business, we are in Happiness Business) คือวอลท์ ดิสนีย์เค้ามองว่าเค้าไม่ได้อยู่ในธุรกิจบันเทิง แต่เค้าอยู่ในธุรกิจของความสนุก พนักงานทุกคนต้องเคยเป็นมาตลอดมาก่อน แล้วพนักงานแต่ละคนเค้าไม่เรียก on duty แต่เรียก onstage ขณะที่ช่วงเวลาพักจะติดป้าย off

stage หรือลงจากเวที พนักงานที่ on stage เพื่อสร้างความสุขให้แก่คน ถ้าเลิกงานก็เป็น off stage ตัวอย่างในประเทศเช่น โรงแรมที่ได้ความยกย่องอย่างสูงตามหน่วยงานต่างๆ นิตยสารต่างๆ เป็นเลิศด้านการบริการ เช่น โรงแรม โอเรียนเต็ล ซึ่งได้รับการโหวตจากลูกค้าว่าบริการดีระดับโลกหลายปีติดต่อกัน เค้าว่าพนักงานเป็นบุคคลสำคัญเพราะฉะนั้น พนักงานมีส่วนสำคัญในการสร้างความสำเร็จขององค์กร มีการบริการแบบที่ไม่เหมือนใคร คือ จำลูกค้าได้ เรียกชื่อลูกค้าได้ สร้างความประทับใจด้วยการจดจำรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยพนักงานที่มีการฝึกฝนมาอย่างดีและ การเอาใจใส่มาอย่างดี เพราะฉะนั้น ความสำเร็จของโรงแรมโอเรียนเต็ลไม่ได้ขึ้นอยู่กับสินค้าหรือบริการ แต่ขึ้นอยู่กับ “คนที่ให้บริการ” ซึ่งก็ส่งผลให้เค้าดูแลลูกค้าอย่างดีที่สุดท้ายก็ได้รับเสียงชื่นชมยินดีและก็มีลูกค้าเพิ่มขึ้นนั่นเอง และนี่คือหลักการการบริหารแบบใหม่ พนักงานต้องมาก่อน ลูกค้ามาเป็นอันดับสอง ผู้บริหารมาเป็นอันดับ 3 เพราะผู้บริหารต้องคอยรับใช้สนับสนุนพนักงานให้ดูแลลูกค้าให้ดี เพราะว่าคนเดี๋ยวนี้นั้นเงิน

ไม่ใช่คำตอบทั้งหมดแต่ต้องดูแลความรู้สึกกันด้วย ถ้าพนักงานมีความสุข ก็พร้อมที่จะแจกจ่ายความสุข สิ่งดีๆ ให้กับลูกค้า ผลกลับมาก็คือรายได้เป็นผลตอบแทนของทั้งองค์กรและพนักงานก็เพิ่มขึ้นนั่นเอง

คนที่เน้นว่าลูกค้าสำคัญที่สุดก็คือมองที่ผล ต้องการมีลูกค้ามาเยอะๆ จะได้เอาประโยชน์เอาทรัพย์สินเงินทองเข้าบริษัท แต่คนที่เน้นว่าพนักงานสำคัญที่สุด ลูกค้าสำคัญเป็นอันดับสองคือมาเน้นที่เหตุ ถามว่าทำไมลูกค้าจะมาเยอะได้ ก็ต้องฝึกพนักงาน ถ้าพนักงานดี แล้วเก่ง เดียวก็จะช่วยให้ลูกค้ามาหาเราเยอะๆ ได้ ทั้งสองเรื่องนี้คืออันเดียวกัน แต่อยู่ที่ว่าจะเน้นตรงไหน ซึ่งการเน้นที่พนักงาน ที่ทีมงานของเราเองจริงๆ ก็บอกว่าน่าสนใจ ลองดูตัวอย่างจากการสร้างวัดพระธรรมกาย

การสร้างวัดพระธรรมกาย

พอมันท่านเจ้าภาพ ท่านมีจิตศรัทธาถวายที่ 196 ไร่ สร้างวัด แผ่นดินได้มาแล้ว แต่ว่าเงินทุนละ พระเดชพระคุณหลวงพ่อดัตตะชีโวก็ถามคุณยายว่า คุณยายเรามีต้นทุนเท่าไรหรือ คุณยายอาจารย์ก็เทปจ๊ายที่มีคนมาทำบุญถวายบูชาธรรมท่าน นับรวมๆ กันได้ 3,200 บาท พระเดชพระคุณหลวงพ่อดัตตะชีโวท่านยังไม่ได้บวช ท่านเห็นแล้วก็หนักใจว่า คุณยาย จะสร้างวัดแล้วมีเงินทุนแค่ 3,200 บาท จะสร้างได้หรือ ปรากฏว่าสีหน้าคุณยายท่านไม่กังวลเลย ท่านเฉยๆ ยิ้มๆ ตอบพระเดชพระคุณหลวงพ่อดัตตะชีโวว่า ถ้าหากมีเงินร้อยล้านจะฝึกคนซักคนให้เป็นคนดีได้ไหม พระเดชพระคุณหลวงพ่อดัตตะชีโวคิดแล้วก็บอกว่ายังไม่แน่เลย มีร้อยล้านยังไม่แน่ว่าจะฝึกคนเป็นคนดีได้ ถ้าประกันได้ว่าร้อยล้านแล้วฝึกเป็นคนดีได้เศรษฐกิจใหญ่ในโลกจ่ายแล้วบอกว่า ใครก็ได้ช่วยฝึกลูกของฉันให้ดีขึ้นหน่อย อย่าว่าแต่ร้อยล้านเลย รวยจริงๆ ต่อให้พันล้านก็ยอมจ่าย คุณยายบอก ร้อยล้าน ยังฝึกคนเป็นคนดียังไม่แน่ว่าจะได้รีเปลา แต่ตอนนี้ยายมีพวกท่านทั้งหมดอยู่สิบกว่าคนละ เท่ากับยายมีเงิน

การสร้างวัดพระธรรมกายในยุคเริ่มต้น

ทุนอยู่พันกว่าล้านทำไมยายจะสร้างวัดไม่ได้

เรื่องนี้ลูกศิษย์ลูกหาที่เข้าวัดมานานก็ คงจะได้ยินได้ฟังคนละหลายๆ ครั้ง แต่ว่าตรงไหนดีนะ เราจะเห็นว่าคุณยายอาจารย์ท่านมองต้นทุนในการสร้างวัดท่านไม่ได้มองที่ตัวเงินนะ แต่ท่านมองที่คน ว่าคนไหนแหละสำคัญ เป็นต้นทุนเป็นทรัพยากรที่สำคัญที่สุดในการทำทุกสิ่งทุกอย่าง แต่ว่าทีมงานหรือคนนี้นะ ต้องเป็นทีมงานที่ฝึกตนเองดีแล้วจนกระทั่งมีเป้าหมายชีวิตที่ชัดเจน ฝึกฝนมาอย่างต่อเนื่อง ชนิดที่ว่าสามารถเอาชีวิตเป็นเดิมพันในการสร้างบารมี ในการสร้างวัด ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาได้ ถ้ามีคนอย่างนี้แล้วละก็ คนหนึ่ง ร้อยล้านซื้อไม่ได้ เพราะฉะนั้นหลักการที่ว่าสำคัญที่สุด ถ้าในทางธุรกิจเรียกพนักงาน ถ้าในทางพระศาสนา เราเรียกว่าเป็นทีมงานเป็นหมู่คณะนักสร้างบารมี มีความสำคัญที่สุดเลย คนแต่ละคนที่ก้าวเข้ามาสร้างบารมีแล้วฝึกตัวเองดีแล้ว สามารถสร้างประโยชน์ให้เกิดขึ้นอย่างมหาศาล

พระเดชพระคุณหลวงพ่อดัตตะชีโวฝึกลูกพระลูกเณร ลูกศิษย์ลูกหา ตั้งใจฝึกตัวเองดีแล้ว ส่งออกไปเผยแผ่พระพุทธศาสนา บางรูปไปสิงคโปร์ ไป

เป็นแสงสว่างในสิ่งคโปรเป็นจำนวนนับร้อย นับพัน ที่เดียว มาเลเซียที่กัวลาลัมเปอร์ ไปแสดงธรรม แต่ละที่ มีคนมาฟังธรรม ปฏิบัติธรรม นั่งสมาธิ(Meditation) สวดมนต์กันเป็นร้อยๆ ต่อเนื่อง ไปเลยที่เดียว เพราะนั้นจะเห็นว่าบุคคลที่ฝึกตัวเอง ดีแล้ว สำคัญมากๆ องค์กรรมกรกิจไหนต้องการความสำเร็จแล้วละก็ให้เน้นการสร้างทีมงาน ฝึกพนักงานของเราให้เก่ง ยิ่งคนไหน คนที่มีความรู้ความสามารถ แล้วก็พร้อมจะทุ่มเท ใจชอบ รอบรู้ สู้งาน ปฏิภาณไว ใจบริสุทธิ์ ครบ ๕ ข้อนี้ละก็ เอาเลย รักษาเอาไว้ให้ดี อย่าปล่อยให้หลุดมือไปนะ ทำงานก็ ใจชอบด้วย ใจรักด้วย รอบรู้งานทุกอย่างเลย สู้งานแล้วไม่มีขี้ ปฏิภาณก็ไว ใจก็บริสุทธิ์ ซื่อสัตย์ไว้ใจได้ อย่างนี้ต้องรักษาเอาไว้ละ เค้าคือเพชรประดับยอดมงกุฎเลยที่เดียวละ

โบราณจะมีคำกล่าวว่า ทหารหาญ แต่ยอดขุนพลหายาก ถ้าได้ขุนพลมา เดี่ยวสร้างกองทัพได้ เพราะฉะนั้นถ้าได้ขุนพลมาอย่าปล่อยให้หลุดมือไป ถ้าถามว่าใครคือขุนพล คนที่เข้ามาแล้ว ตั้งใจฝึกทุ่มเทกับงานอย่างจริงจัง พัฒนาตัวเองอย่างต่อเนื่องนั้นแหละคือขุนพล ลองสังเกตดูสิ ยอดแม่ทัพที่ประสบความสำเร็จ จะเป็นแม่ทัพที่ถนัดยุทธวิธี คือรักทหาร รักไพร่พล ให้ความสำคัญจนกระทั่งไพร่พลมีความรัก ซื่อสัตย์ จงรักภักดีต่อแม่ทัพ พร้อมจะยอมตายถวายชีวิตให้ ทั้งกองทัพรวมกันเป็นเอกภาพ มีพลังมากเหมือนอย่างอเล็กซานเดอร์มหาราช เป็นกษัตริย์กรีกนำทัพออกไปพิชิตโลก

ยกทัพออกมาเมื่อกำลังพลแค่ 30,000 กว่า ศึกแรกหนักที่สุดคือผจญกับกองทัพเปอร์เซียซึ่งเป็นมหาอำนาจยิ่งใหญ่ในยุคนั้น กองทัพของอเล็กซานเดอร์มี 30,000 เศษ ฝ่ายเปอร์เซียมา 600,000 คน หนึ่งต่อ 20 ดูแล้วแทบไม่มีประตูลู่เลย แต่ว่าความแตกต่างคือ อเล็กซานเดอร์ฝึกไพร่พลอย่างหนักมีความจริงใจ ดูแลเอาใจใส่ ฝึกซ้อม ให้ความชำนาญในการรบ รบเก่งด้วยประสานอย่างเป็นเอกภาพด้วย ผลสุดท้าย 30,000 เศษ ดีทัพ

กษัตริย์กรีกนำทัพออกไปพิชิตโลก

600,000 กระเจิงเลย เพราะทัพ 600,000 ของเปอร์เซียมากก็จริง แต่ว่าความรักความทุ่มเท ความจงรักภักดีต่อแม่ทัพเปอร์เซีย สู้กองทัพของอเล็กซานเดอร์ไม่ได้ กองทัพของอเล็กซานเดอร์ไม่มีใครเลยที่คิดจะหนี ต่อให้ทัพตนเปลืองพวักก็ไม่หนี สู้จนเรียกว่าเลือดหยดสุดท้าย แต่ทัพ เปอร์เซียเห็นทำไม่ได้เข้าหน่วยเผ่นกระเจิง ผลคือทัพแตก อเล็กซานเดอร์ชนะ เพราะอเล็กซานเดอร์ให้ความสำคัญกับพนักงาน ซึ่งในที่นี้ก็คือเหล่าทหารทั้งหลายนั่นเอง

ในยุคนี้ก็เหมือนกัน ในสงครามธุรกิจแม่ทัพก็คือ CEO ทั้งหมด ต้องรวมทีมทั้งหมดให้ได้ พนักงานทุกระดับชั้น ก็เหมือนขุนทัพนายกอง ถ้าเป็นพนักงานล่างๆ ก็ไพร่พลทหารทั่วไป จะต้องรวมเป็นเอกภาพ แล้วได้รับการฝึกที่ดีแล้ว ถ้าเราให้ความสำคัญกับพนักงานแล้วฝึกเค้าอย่างดี สุดท้ายทุกคนรวมใจรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน เอาความสำเร็จของบริษัทเป็นที่ตั้ง ทุ่มเทให้เต็มที่ ฝึกตัวเองก็ฝึกอย่างดี ก็จะเอาความสำเร็จของธุรกิจมาสู่บริษัทได้ ลูกค้าจะแห่กันมา เพราะเราประกอบด้วยเหตุไว้ดีแล้วนั่นเอง มีตัวอย่างเช่น บริษัท Home service ก่อสร้างจะรู้จัก HomePro ดีว่า เติบโตเร็วมากเลยแค่ไม่กี่ปีพรวดพราด ยอดขายล่าสุดไปถึง 60,000 ล้านบาท ขยายสาขาก็เร็วมาก กำไรก็สูง

Training center

ออกไปได้อย่างรวดเร็วแล้วมีคุณภาพ ตรงนี้สำคัญ
มากๆ เพราะฉะนั้นธุรกิจ จะทำอะไรก็แล้วแต่ มี
พนักงานอยู่คน สองคน สามคน ต้องให้ความสำคัญ
สำคัญพนักงาน จริงจัง จริงใจ และทุ่มเทกับการ
พัฒนา สุดท้ายเราจะมีขุนพลอยู่รอบกาย แล้วช่วย
กันผลัดงานตัวเองให้ประสบความสำเร็จ

ถามว่าทำได้ยังไง ได้มีโอกาสพูดคุยกับท่านผู้
บริหารสูง

พบว่า เค้าให้ความสำคัญกับการฝึก
พนักงาน สร้าง Training center ลงทุนไปหลาย
ร้อยล้าน เค้าบอกว่า เป็นศูนย์ฝึกอบรมระดับ low
class เลย ระดับโลกไ้ ใครที่ทำเก่งที่สุดในด้าน
ไหน เค้าให้มาอยู่ที่ศูนย์ฝึกอบรม ให้ช่วยมา
ถ่ายทอดให้คนอื่น พอลงทุนกับศูนย์ฝึกอบรมอย่าง
เต็มที่ทั้งกำลังเงินทั้งกำลังบุคคลผลคือสามารถ
สร้างพนักงานพัฒนาได้อย่างดีเยี่ยม งานก็ขยาย

๓๔

อย่าลืม!...
ติดตามข่าวสาร
งานบุญต่างๆ ได้จาก
www.dmc.tv นะคร

ความรัก
เสมอด้วยรักตนเองไม่มี
นตถิ อตตสมี เปมิ

พุทธพจน์
(สารตถ.๑/๑/๘๑-๘๒)

DhammaTIME

ติดต่อสอบถามโทร.02-831-1774

www.dmc.tv ให้คุณอยู่ในบุญตลอดเวลา

www.kalyanamitra.org